

ບົດສຳຫຼວດດ້ານການນຳໃຊ້ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟເພື່ອການນຳໃຊ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ
ສຳຫຼັບການສົ່ງເສີມເທັກໂນໂລຢີໃໝ່ ດ້ານນໍ້າມັນຊີວະພາບຢູ່ ສປປ ລາວ

ອົງການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳເທັກໂນໂລຢີ
ແລະພະລັງງານທາງເລືອກໃໝ່ (NEDO)

ສູນຄົ້ນຄ້ວາ - ທົດລອງ
ພະລັງງານທົດແທນ ລາວ

ເອກະສານນະໂຍບາຍແນະນຳກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ການພັດທະນາ
ເຊື້ອໄຟຊີວະພາບຢູ່ ສປປ ລາວ
ເອກະສານສຳຫຼັບກອງປະຊຸມ

ຄົ້ນຄ້ວາໂດຍ: ສະຖາບັນ ຄົ້ນຄວ້າ - ທົດລອງພະລັງງານທົດແທນ ລາວ

ສະໜັບສະໜຸນໂດຍ: ອົງການພັດທະນາເທັກໂນໂລຢີ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ພະລັງງານ
ໃໝ່(NEDO)

ປະສານງານໂດຍ: ກົມໄຟຟ້າ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ສາລະບານ

ພາກທີ 1 ພາກຄຳນຳ.....	5
ພາກທີ 2 ນະໂຍບາຍ ແລະນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນ ສປປ ລາວ.....	7
2.1 ນະໂຍບາຍການພັດທະນາເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ.....	7
2.2 ລະບຽບ ແລະກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ.....	8
2.3 ການຄົ້ນຄວ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.....	9
ພາກທີ 3 ສະຖານະພາບພະລັງງານ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນປັດຈຸບັນ.....	11
3.1 ຊັບພະຍາກອນພະລັງງານ ຢູ່ ສປປ ລາວ.....	11
3.2 ການທວນຄືນການຊົມໃຊ້ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ	12
3.3 ຜົນຜະລິດພືດນໍ້າມັນຊີວະພາບ ໃນ ສປປ ລາວ.....	13
ພາກທີ 4 ຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງຫຼັກ ແລະບຸກຄົນສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂະແໜງ ນໍ້າມັນຊີວະພາບ.....	18
4.1 ພາກສ່ວນລັດຖະການ.....	18
4.2 ສະມາຄົມທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ ແລະສູນຄົ້ນຄວ້າ.....	18
4.3 ພາກສ່ວນເອກະຊົນ.....	19
4.4 ອົງການບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດສາກົນ (INGO)	20
ພາກທີ 5: ພຶດທີ່ສາມາດນຳມາຊຸກຍູ້ລົງເສີມ ແລະພັດທະນາເປັນນໍ້າມັນຊີວະພາບ.....	21
5.1 ລັກສະນະທົ່ວໄປຂອງພຶດພະລັງງານ.....	21
5.2 ຄຳອະທິບາຍຈາກຂະບວນການຜະລິດນໍ້າມັນຊີວະພາບ	21
5.2.1 ພຶດສຳຫລັບຜະລິດນໍ້າມັນຊີວະພາບ.....	21
5.2.1.1 ໝາກເຍົາ (ໝາກເຍົາເຄີເຄດສ໌ ແອວລ)	22
5.2.1.2 ໝາກຮຸ່ງສາ.....	22
5.2.1.3 ຖົ່ວເຫຼືອງ.....	23
5.2.1.4 ນໍ້າມັນປາມ.....	24
5.2.2 ພຶດສຳຫລັບຜະລິດເຫລົ້າອີຕາໂນນ.....	24
5.2.2.1 ຕົ້ນອ້ອຍ.....	25
5.2.2.3 ສາລີ.....	26
ພາກທີ 6 ການຫລຸດຜ່ອນການຊົມໃຊ້ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ.....	27
ພາກທີ 7 ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບເປົ້າໝາຍນະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດສຳຫລັບການສະໜັບສະໜູນການລົງເສີມ ແລະ ພັດທະນາເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ.....	28
7.1 ຫົວຂໍ້, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ຫລັກການ.....	28
7.1.1 ຫົວຂໍ້ຫລັກ.....	28
7.1.2 ເປົ້າໝາຍຫລັກ.....	28
7.1.3 ຫລັກການທົ່ວໄປ.....	28
7.2 ຍຸດທະສາດ ແລະ ເປົ້າໝາຍ.....	30
7.2.1 ຍຸດທະສາດທີ່ສະເໜີ.....	30
7.2.2 ເປົ້າໝາຍທີ່ສະເໜີ.....	30
ພາກທີ 8 ຈຸດປະສົງທີ່ສະເໜີ ແລະ ຄຳແນະນຳເພື່ອການສະໜັບສະໜູນ.....	31
8.1 ຈຸດປະສົງທີ່ສະເໜີ.....	31

8.2 ຄຳແນະນຳທີ່ສະເໜີສຳຫລັບການປະຕິບັດ.....	32
8.3 ຜົນຂອງງານສຳມະນາ ແລະຄຳແນະນຳໃນຕໍ່ໜ້າກ່ຽວກັບການປະຕິບັດດ້ານເຊື່ອໄຟຊີວະພາບໃນ ສປປ ລາວ.....	33
ພາກທີ 9 ຂໍ້ມູນອ້າງອີງຫລັກ.....	34
ພາກທີ 10: ພະນວກຕ່າງໆ.....	35
ພະນວກທີ່ 1: ກໍລະນີສຶກສາ: ແຜ່ນການປູກໝາກເຢົາຂອງສູນຄົ້ນຄ້ວາ-ທົດລອງ ພະລັງງານທົດແທນ.....	36
ພະນວກທີ່ 2: ການວິເຄາະພຶດເຊື່ອໄຟຊີພາບ.....	38
ພະນວກທີ່ 3: ລາຍຊື່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມງານສຳມະນາທີ່ຈັດຂຶ້ນໃນວັນທີ 31 ເດືອນມັງກອນ ປີ 2008, ທີ່ ນະຄອນຫຼວງ ວຽງຈັນ.....	41

ລາຍການຕົວອັກສອນຫຍໍ້ຕ່າງໆ

AAHP:	ສະມາຄົມສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ
ADB:	ທະນາຄານ ພັດທະນາ ອາຊີ
CIDSE:	ອົງການຮ່ວມມືສາກົນສຳລັບການພັດທະນາ ແລະ ການຮ່ວມມື
DoE:	ກົມໄຟຟ້າ
EU:	ສະຫະພັນເອີຣົບ
FAO:	ອົງການອາຫານ ແລະ ກະສິກຳ
GoL:	ລັດຖະບານ ຂອງ ສປປ ລາວ
LaoPDR:	ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
LIRE:	ສູນຄົ້ນຄ້ວາ-ທິດລອງພະລັງງານທົດແທນ ລາວ
LPOPA:	ສະມາຄົມສິ່ງເສີມຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າລາວປອດສານພິດ
LSFC:	ລັດວິສະຫະກິດນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟລາວ
LUSEA:	ສະຫະສະມາຄົມວິທະຍາສາດ ແລະ ວິສະວະກຳສາດແຫ່ງຊາດລາວ
MAF:	ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້
MEM:	ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່
MIC:	ກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ
NAFRI:	ສະຖາບັນຄົ້ນຄ້ວາ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້
NEDO:	ອົງການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຢີ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ພະລັງງານໃໝ່
NFTP:	ຜະລິດຕະພັນທີ່ບໍ່ແມ່ນຈາກປ່າ
NPOL.ABC:	ອົງການເອເບີຊີ ລາວ ທີ່ບໍ່ຫວັງສິ່ງຕອບແທນ
NSC:	ສູນສະຖິຕິແຫ່ງ ຊາດ
NUOL:	ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງ ຊາດ
RESDALAO:	ສະມາຄົມພັດທະນາລາວທາງດ້ານພະລັງງານທົດແທນແບບຍືນຍົງ
RETC:	ສູນເຕັກໂນໂລຢີພະລັງງານທົດແທນ
STEA:	ອົງການວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຢີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ
SNV:	ອົງການພັດທະນາ ປະເທດເນເທີແລນ
TPLPA:	ສະມາຄົມສິ່ງເສີມການປູກຝັງ ແລະ ລົງສັດ
TRI:	ສະຖາບັນຄົ້ນຄ້ວາເຕັກໂນໂລຢີ
UN:	ສະຫະປະຊາຊາດ
WWF:	ອົງການໃຫ້ທຶນທົ່ວໂລກສຳລັບທຳມະຊາດ

ພາກທີ I ພາກຄຳນຳ

ບັນຫາໃຫຍ່ອັນໜຶ່ງທີ່ໂລກກຳລັງປະສົບຢູ່ ແມ່ນການຂາດແຄນແຮ່ທາດຕ່າງໆໃນທົ່ວໂລກ ເຊັ່ນ: ນ້ຳມັນທີ່ຢູ່ໃຕ້ພື້ນດິນ ແມ່ນຍັງເຫຼືອພຽງພໍສຳຫຼັບ 50 - 60 ປີ, ກຳດທຳມະຊາດ ພຽງພໍສຳຫຼັບ 150 ປີ ແລະ ຖ່ານຫີນພຽງພໍສຳຫຼັບ 200 ປີ. ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຮຽງຮ້ອງຕ້ອງການດ້ານພະລັງງານເຊື່ອ ໄຟ ພັດມີການເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາເຊິ່ງມີຜົນກະທົບເຮັດໃຫ້ລາຄານ້ຳມັນເພີ່ມຂຶ້ນ ພ້ອມກັບເຮັດໃຫ້ໂລກ ຮ້ອນຂຶ້ນ. ສະນັ້ນ, ມັນເຖິງເວລາແລ້ວ ທີ່ພວກເຮົາທຸກຄົນ ຈະຕ້ອງພາກັນປະທັບຄວາມຊົມໃຊ້ນ້ຳມັນ ແລະ ຫັນປ່ຽນມາໃຊ້ພະລັງງານອື່ນທີ່ບໍ່ແທນການນຳໃຊ້ພະລັງງານເຊື່ອໄຟ ດ້ວຍການປັບປຸງເທັກໂນໂລຊີໃໝ່ດ້ານພະລັງງານ.

ປັດຈຸບັນນີ້ ມີຫຼາຍປະເທດຢູ່ໃນໂລກ ໄດ້ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ສົ່ງເສີມທາງດ້ານເທັກໂນໂລຊີໃໝ່ໆໃນການຜະລິດພະລັງງານ ໂດຍການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ໄດ້ ແລະ ບໍ່ຂາດແຄນ ທີ່ເອີ້ນວ່າພະລັງງານທາງເລືອກໃໝ່, ເທັກໂນໂລຊີເຫຼົ່ານີ້ ປະກອບມີການໃຊ້ນ້ຳມັນຊີວະພາບ ເຂົ້າໃນ ການຂົນສົ່ງ ແລະ ໃຊ້ກັບຍານພາຫະນະຕ່າງໆ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ ການນຳໃຊ້ນ້ຳມັນເຊື່ອໄຟທີ່ມີຈຳນວນຈຳ ກັດ. ພະລັງງານຊີວະພາບຕ່າງໆ ມີຜົນດີຫຼາຍດ້ານເຊັ່ນ: ຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນບັນຫາ ໂລກຮ້ອນ, ກະຈາຍລາຍໄດ້ສູ່ຊຸມຊົນ, ແລະ ສ້າງວຽກງານໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ, ນອກຈາກນີ້ເຮົາຍັງສາ ມາດຫຼຸດຜ່ອນການນຳເຂົ້ານ້ຳມັນເຊື່ອໄຟອີກດ້ວຍ. ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ຄວາມຮຽງຮ້ອງຕ້ອງການນ້ຳ ມັນເຊື່ອໄຟສຳຫຼັບການຂົນສົ່ງພາຍໃນປະເທດແມ່ນ ເພີ່ມສູງຂຶ້ນຄື ດັ່ງກໍລະນີ ປະເທດລາວໃນປະຈຸບັນ

ການພັດທະນາຢູ່ ສປປ ລາວ ເປັນສາເຫດໜຶ່ງ ທີ່ເຮັດໃຫ້ມີການຊົມໃຊ້ພະລັງງານເພີ່ມຂຶ້ນ. ເມື່ອລາຍຮັບຂອງປະຊາຊົນໄດ້ມີການປັບຕົວສູງຂຶ້ນ, ຄວາມຕ້ອງການລວມໄປເຖິງລາຍຈ່າຍກໍເພີ່ມ ຂຶ້ນເຊັ່ນດຽວກັນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນທາງດ້ານການຂົນສົ່ງເຊັ່ນ: ການຊົມໃຊ້ລົດໃຫຍ່ ແລະ ລົດຈັກ ແມ່ນ ເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍ. ບັນຫານີ້, ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ມີຄວາມມຸ່ງໝັ້ນ ທີ່ຈະພັດທະນາ ນະ ໂຍບາຍຂອງຊາດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການຊົມໃຊ້ນ້ຳມັນເຊື່ອໄຟຢ່າງມີປະສິດທິພາບຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ ສົ່ງ ເສີມການຜະລິດເຊື່ອໄຟຊີວະພາບເພື່ອເປັນພະລັງງານທາງເລືອກໃໝ່. ສ້າງເປົ້າໝາຍຫຼັກຂອງການ ປັບປຸງປະລິມານການນຳເຂົ້ານ້ຳມັນເຊື່ອໄຟ, ໃນຂະນະທີ່ມີການຮັກສາສະພາວະຂອງເງິນເຟີ້, ເພື່ອຮັກ ສາສະຖຽນລະພາບຂອງເສດຖະກິດ ແລະ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ, ນອກຈາກນີ້ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ ບັນລຸຕາມ ເປົ້າໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ຢາກຈະຫຼຸດພື້ນຜິວອອກຈາກ ລາຍຊື່ຂອງບັນດາປະເທດທີ່ດ້ອຍ ພັດທະນາໃນປີ 2020 ຈາກລາຍຊື່ຂອງ ອົງການ ສະຫະປະຊາຊາດ (UN).

ໃນເລື່ອງນີ້ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ສປປ ລາວ ກຳລັງປະສົບກັບສິ່ງທ້າ ທາຍອັນໃໝ່. ເຊິ່ງປະເທດລາວມີຈຸດແຂງ ແລະ ມີໂອກາດໃນດ້ານນີ້ຕ່າງໆເຊັ່ນ: ພູມອາກາດທີ່ເໝາະ ສົມ, ສະຖານທີ່ ແລະ ແຮງງານທີ່ພຽງພໍໃນການລິເລີ່ມນະໂຍບາຍຂອງປະເທດໂດຍແທ້ຈິງໃນການ ສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາເຊື່ອໄຟຊີວະພາບ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມປະເທດລາວກໍຍັງມີຈຸດອ່ອນ ແລະ ອຸປະສັກຫຼາຍຢ່າງ ເຊັ່ນ: ຕະຫຼາດທີ່ຍັງບໍ່ໝັ້ນຄົງ, ການລົງທຶນ ແລະ ເທັກໂນໂລຊີ ຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍ. ເຊິ່ງບົດຄົ້ນຄວ້ານີ້ ມີເປົ້າໝາຍທີ່ຈະຊ່ວຍສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈເລິກເຊິ່ງ ໃນການສົ່ງເສີມແຜນນະໂຍບາຍ ການພັດທະນາດ້ານຕ່າງໆ.

ອົງການພັດທະນາເທັກໂນໂລຢີອຸດສາຫະກຳ ແລະ ພະລັງງານໃໝ່ (NEDO) ໄດ້ ມອບໝາຍໃຫ້ ສູນຄົ້ນຄວ້າ-ທົດລອງພະລັງງານທົດແທນລາວ (LIRE ¹) ລົງສຳຫຼວດດ້ານການນຳໃຊ້ ນຳ້ມັນເຊື້ອໄຟ ແລະການນຳໃຊ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບເພື່ອສົ່ງເສີມ ດ້ານເທັກໂນໂລຢີໃໝ່ ດ້ານເຊື້ອ ² ໄຟ ຊີວະພາບຢູ່ ສປປ ລາວ.

ເອກະສານສະບັບນີ້ ມີຈຸດມຸງໝາຍທີ່ໜຶ່ງ ແມ່ນຢາກໃຫ້ມີການແລກປ່ຽນ ຄວາມຮູ້ລະຫວ່າງ ຮຸ້ນສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນດ້ານນີ້ (ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມງານການສຳມະນາ) ແລະຈຸດປະສົງອັນທີສອງ ແມ່ນເພື່ອໃຫ້ແນະນຳຍຸດທະສາດທີ່ເໝາະສົມ ທີ່ສາມາດຮອງຮັບນະໂຍບາຍ ຕ່າງໆເຫຼົ່ານີ້.

ພາກທີ 2 ນະໂຍບາຍ ແລະນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນ ສປປ ລາວ

¹ ສູນຄົ້ນຄວ້າ-ທົດລອງດ້ານພະລັງງານທົດແທນລາວສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍຂໍ້ຕົກລົງຂອງສະພາວິທະຍາສາດແຫ່ງຊາດ, ເລກທີ 447/ສວຊ, ວັນທີ 21 ພະຈິກ 2006; ຕັ້ງຢູ່ບ້ານວັດນາກ, ຖະໜົນລາວ-ໄທ, ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ສປປ ລາວ
ໂທຣ: (85621) 353 430, ແຟັກ: (85620) 314 045; Website: www.lao-ire.org

ໃນປັດຈຸບັນ, ການພັດທະນາທົ່ວໂລກ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນເນັ້ນໜັກໃສ່ການສົ່ງເສີມນະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດ ທີ່ສະໜັບສະໜູນການສົ່ງເສີມທາງດ້ານ ການນຳໃຊ້ພະລັງງານຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ທາງດ້ານ ເຊື່ອໄຟຊີວະພາບໃຫ້ເປັນພະລັງງານທາງເລືອກໃໝ່.

ໃນເວທີສາກົນ, ສະຫະປະຊາຊາດ (UN), ທະນາຄານໂລກ (WB) ແລະທະນາຄານ ພັດທະນາອາຊີ (ADB) ໄດ້ຮ່າງຍຸດທະສາດ ການພັດທະນາ ເຊື່ອໄຟຊີວະພາບ. ສະຫະລັດອາ ເມລິກາ (USA) ແລະ ສະຫະພາບເອີຣົບ (EU) ໄດ້ວາງນະໂຍບາຍ ເພື່ອພັດທະນາເຊື່ອໄຟຊີວະພາບ, ແລະ ອີກ 12 ປະເທດ ໃນທະວີບອາຟຣິກາ ໄດ້ຈັດຕັ້ງສະມາຄົມ Pan African Non Petroleum Producers ຂຶ້ນໃນ ປີ 2006.

ໃນ ສປປ ລາວ, ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ (GoL) ກະຊວງພະລັງງານ ແລະບໍ່ແຮ່ (MEM) ໄດ້ເລີ່ມຮ່າງເອກະສານຍຸດທະສາດ ໃນການພັດທະນາເຊື່ອໄຟຊີວະພາບ ແລະ ເອກະສານນະໂຍ ບາຍວ່າດ້ວຍການປະຫຍັດນໍ້າມັນເຊື່ອໄຟ ແລະ ສົ່ງເສີມການຜະລິດເຊື່ອໄຟຊີວະພາບ. ເພື່ອເປັນການ ຊຸກ ຍູ້ການພັດທະນາຕ່າງໆເຫຼົ່ານີ້, ຈຶ່ງໄດ້ສັງລວມນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍ ທີ່ມີຢູ່ໂດຍຫຍໍ້ຂອງຂະ ແໜງການດັ່ງກ່າວໄວ້ໃນພາກຕໍ່ໄປ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍບົດຄົ້ນຄວ້າຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນດ້ານນີ້.

2.1 ນະໂຍບາຍການພັດທະນາເຊື່ອໄຟຊີວະພາບ

ຕາມມະຕິກອງປະຊຸມຄັ້ງທີ 8 ຂອງພັກປະຊາຊົນ ປະຕິວັດລາວ, 2006 - ພາກທີ 5.1: ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ (ໜ້າ 114 - 116 ສະບັບພາສາລາວ). - ມັນກະຕຸ້ນການ ສົ່ງເສີມ ການລົງທຶນ ໃນການປຸກພືດເພື່ອຜະລິດນໍ້າມັນ - ໄບໂອດີເຊວ (Bio - Diesel) ແລະເອຕາ ໂນນ (Ethanol). ເພື່ອຕອບສະໜອງຕໍ່ຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວ, ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໄດ້ຖືກຂໍ ຮ້ອງໃຫ້ປະສົມປະສານຈຸດປະສົງດັ່ງກ່າວ ເຂົ້າໃນຍຸດທະສາດການພັດທະນາ ອຸດສາ ຫະກຳ; ບັນດາ ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ, ກະຊວງ, ອຳນາດການປົກຄອງແຂວງກໍໄດ້ກຳນົດ ຍຸດທະ ສາດຂອງຕົນເອງ ສຸມ ໃສ່ການສົ່ງເສີມກ່ຽວກັບ ນໍ້າມັນ - ໄບໂອດີເຊວ ແລະເອຕາໂນນ.

ດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ກ່ຽວກັບການປະຫຍັດເຊື່ອໄຟ ເລກທີ 09/ສນຍ, ລົງວັນທີ 25 ພຶດສະພາ 2006 . ມາດຕາ 1 ກ່າວວ່າ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ຄວນສົ່ງເສີມການຫຼຸດຜ່ອນ ການບໍລິໂພກນໍ້າມັນເຊື່ອໄຟ ແລະ ການນຳໃຊ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ໂດຍຜ່ານສີ່ຕ່າງໆທີ່ສ້າງ ຈິດສຳນຶກ ທີ່ພຽງພໍ. ມາດຕາ 2 ຊື່ແນະໃຫ້ບັນດາກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຊັ່ນ: ກະຊວງພະລັງງານ ແລະບໍ່ແຮ່, ກະຊວງໂຍທາ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ (STEA) ເພື່ອສ້າງນະໂຍບາຍສະເພາະ ແລະ ແຜນພັດທະນາ ໂດຍແນ່ໃສ່ເຊື່ອໄຟທາງເລືອກໃໝ່ ອີງໃສ່ພະລັງ ງານໝູນວຽນ.ເຊິ່ງໄດ້ຂໍຮ້ອງໃຫ້ມີການເຂົ້າຮ່ວມ ໃນການ ຊຸກຍູ້ຮ່ວມມືກັນຢ່າງ ຂະຫຍັນ ຂັນແຂງ ລະຫວ່າງອົງການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພັດທະນາ ທີ່ພວມເຮັດ ການຜະລິດ ກ່ຽວກັບເຊື່ອໄຟທາງເລືອກ, ໄບໂອດີເຊວ ແລະເອຕາໂນນ. ກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະບໍ່ແຮ່, ຄະນະກຳມະການແຜນການ ແລະການລົງທຶນ, ທະນາຄານ, ບັນດາແຂວງ ແລະນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ກໍ່ຕ້ອງຮັບຮອງມາດຕະການທີ່ສົ່ງເສີມການປຸກພືດນໍ້າມັນ.

ຮ່າງນະໂຍບາຍຂອງ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ກ່ຽວກັບການປະຫຍັດເຊື້ອໄຟ ແລະ ການສົ່ງເສີມການຜະລິດເຊື້ອໄຟຊີວະພາບຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ, ສະບັບ ວັນທີ 20 ຕຸລາ 2006. ເອກະສານສະບັບນີ້ເປັນສະບັບຮ່າງທຳອິດຂອງ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມເຊື້ອໄຟຊີວະພາບເຊິ່ງຍັງບໍ່ທັນເປັນຮ່າງແບບທາງການເທື່ອ.

ເອກະສານສະບັບນີ້ໄດ້ເວົ້າເຖິງບັນຫາເປົ້າໝາຍ, ຄາດໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງທີ່ເປັນຍຸດທະສາດແນໃສ່ການສົ່ງເສີມ, ການໃຊ້ ແລະ ພັດທະນາ ການຜະລິດເຊື້ອໄຟຊີວະພາບຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ. ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ໄດ້ຮ່າງເອກະສານວາງຄາດໝາຍການຜະລິດເຊື້ອໄຟຊີວະພາບໃຫ້ໄດ້ 5% ຂອງການບໍລິໂພກເຊື້ອໄຟ ພາຍໃນ ປີ 2015 ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການບໍລິໂພກນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ (Fossil) ລົງໃຫ້ໄດ້ 5% ນັບແຕ່ ປີ 2010 ເປັນຕົ້ນໄປ. ລວມໄປເຖິງຍຸດທະສາດການຂະຫຍາຍຕົວແຫ່ງຊາດ ແລະ ການລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ປີ 2020.

ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ທາງກົງຫຼືທາງອ້ອມ) ລວມມີນະໂຍບາຍທາງດ້ານກະສິກຳ, ປ່າໄມ້, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ການຂົນສົ່ງ, ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ການເງິນ, ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນາທຳ.

2.2 ລະບຽບ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ

ມີຫຼາຍກົດລະບຽບ ແລະ ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ພົວພັນໂດຍກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ຕໍ່ກັບການນຳໃຊ້ພະລັງງານ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ການປະຫຍັດເຊື້ອໄຟ ແລະ ການສົ່ງເສີມການ ພັດທະນາພະລັງງານໝູນວຽນເຊັ່ນ: ເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ. ເຊິ່ງຈະໄດ້ສະຫຼຸບເອົາກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ລວມມີກົດໝາຍວ່າດ້ວຍໄຟຟ້າ³ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍກະສິກຳ³.

1. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍໄຟຟ້າ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍໄຟຟ້າໄດ້ຖືກລິເລີ່ມນຳໃຊ້ ໃນເດືອນ ສິງຫາ ປີ 1997, ເຊິ່ງໄດ້ວາງລະບຽບການບໍລິກຳ, ການຜະລິດ, ການສົ່ງກະແສໄຟຟ້າ ແລະ ການກະຈາຍໄຟຟ້າລວມທັງ ການສົ່ງອອກ ແລະ ນຳເຂົ້າ, ໂດຍການນຳໃຊ້ທ່າແຮງແຫຼ່ງທຳມະຊາດ ທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນສູງເພື່ອປະກອບເຂົ້າ ໃນການປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ເພື່ອຍົກສູງລະດັບຊີວິດການເປັນ ຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ (ມາດຕາ 1 , ກົດໝາຍໄຟຟ້າ). ອີກຢ່າງໜຶ່ງກໍເປັນໂຄ້ງຮ່າງທີ່ເໝາະສົມໃນການສົ່ງເສີມ ການ ປະຕິບັດກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ.

ຈຸດປະສົງລວມຂອງນະໂຍບາຍແມ່ນ:

³ ຂໍ້ມູນອ້າງອີງນຳມາຈາກເອກະສານທີ່ມີຢູ່ໃນເວັບໄຊ www.dgs.de/uploads/medialPV_and_Biomass_Study_Laos.pdf

- 1.) ເພີ່ມອັດຕາການໃຊ້ໄຟຟ້າຂອງຄອບຄົວ ຈາກປັດຈຸບັນ 45% ເປັນ 90 % ໃນປີ 2020, ຄາດໝາຍສະເພາະໜ້າແມ່ນ 70% ໃນປີ 2010 ແລະ
- 2.) ຫຼຸດຜ່ອນການນຳໃຊ້ເຊື້ອໄຟທີ່ນຳເຂົ້າເພື່ອການຜະລິດກະແສໄຟຟ້າ ແລະນຳໃຊ້ແຫຼ່ງພະລັງງານພື້ນເມືອງແທນເຊັ່ນ: ການໃຊ້ພະລັງງານທາງນ້ຳ, ພະລັງງານແສງຕາເວັນ, ຖ່ານຫີນ ແລະພະລັງງານຊີວະພາບ.

2. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການກະສິກຳ

ການລົງທຶນໃນການຜະລິດກະສິກຳ ແມ່ນໄດ້ແບ່ງອອກເປັນການຜະລິດຂະໜາດນ້ອຍ, ກາງ, ໃຫຍ່, ແລະກະສິກຳແບບການຄ້າ. ຂະໜາດຂອງການຜະລິດ ແມ່ນໄດ້ກຳນົດໂດຍກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ (ກປ) ປະສານສົບທົບກັບຄະນະກຳມະການເພື່ອການບໍລິຫານ ແລະສົ່ງເສີມກະສິກຳ. ນອກຈາກນີ້, ເງິນທຶນສຳຫລັບການສົ່ງເສີມວຽກງານທາງດ້ານກະສິກຳຂອງກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ ແມ່ນນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການລົງທຶນທາງດ້ານກະສິກຳທີ່ມີປະສິດທິພາບ. ຮູບແບບຂອງການລົງທຶນທາງດ້ານການຜະລິດກະສິກຳລວມມີ ການລົງທຶນແບບຄອບຄົວ ດ້ວຍການຮ່ວມມືລົງທຶນຈາກພາກສ່ວນ ຂອງພາກລັດ ແລະເອກະຊົນ. ລັດອາດເລືອກລົງທຶນ ເມື່ອຫາກບໍ່ມີພາກສ່ວນອື່ນສົນໃຈ. ແຕ່ວ່າການລົງທຶນແບບນີ້ເຫັນວ່າ ມີຄວາມສຳຄັນ ແລະຈຳເປັນຕໍ່ປະຊາຊົນ (ບົດຄວາມ 46 ແລະ 47) ແລະຍັງມີການກະກຽມການ ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍທີ່ຈະພັດທະນາຫີນ ແລະເງິນສົ່ງເສີມສຳຫຼັບການສົ່ງເສີມກະສິ ກຳແບບໃໝ່ (ບົດຄວາມ 50).

2.3 ການຄົ້ນຄວ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ການຄົ້ນຄວ້າຈຳນວນໜຶ່ງ ແມ່ນໄດ້ຖືກຄົ້ນພົບໃນເອກະສານກ່ຽວກັບເຊື້ອໄຟຊີວະພາບໃນຄວາມຄິດເຫັນກ່ຽວກັບການປະຕິບັດຕ່າງໆໃນບົດເລື່ອງຂອງ ສປປ ລາວມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫະພາບເອີຣົບ “ໂຄງການເອເຊຍ ໂປອິກໂກ “TH/Asia Pro Eco / 05 (101302) ການວິເຄາະຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຂອງພະລັງງານທົດແທນຢູ່ເອເຊຍຕາ ເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້. ສ້າງຂຶ້ນໂດຍ RESDALAO ແລະ the Deutsche Gesellschaft für Sonnenergies e.V (ສະມາຄົມພະລັງງານແສງອາທິດສາກົນ, ຢູ່ປະເທດເຢຍລະມັນ - DGS), ພະຈິກ 2005.

www.dgs.de/uploads/medialPV_and_Biomass_Study_Laos.pdf

- ADB 2006: ການສົ່ງເສີມພະລັງງານທົດແທນ, ການນຳໃຊ້ພະລັງງານ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະການຫຼຸດຜ່ອນ ກ້າດເຮືອນແກ້ວ (PREGA), ບົດລາຍງານປະເທດລາວ ແລະນະໂຍບາຍ, ຮ່າງບົດລາຍງານສຸດທ້າຍ, ພຶດສະພາ 2006
- ສະພາວິທະຍາສາດແຫ່ງຊາດ (NSC), ຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຈາກການຄ້າເສລີທາງດ້ານນ້ຳມັນໄບໂອຕີເຊອ ຂອງ ສປປ ລາວ, ໂດຍ: ໄພຈິດ ແສງມະນີ, ມິຖຸນາ 2007 ເອກະສານໃນກອງປະຊຸມແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການບັນລຸເປົ້າໝາຍ ການພັດທະນາແບບຄົງຕົວ ໃນ

GMS . ການປະເມີນການຄ້າ ແລະສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງ ສປປ ລາວ, ຈັດຂຶ້ນໂດຍຄະນະກຳມະການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ວັນທີ 21 ມິຖຸນາ 2007.

- MAF 2006 ບົດບັນທຶກແນວຄວາມຄິດ, ສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາ ແລະປະຕິບັດຫຼັກການການປູກປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດໃນ ສປປ ລາວ
- ບົດຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບການປູກໝາກເຍົາຂອງ ດຣ. ພູວິງ, ເຮັດວຽກຢູ່ທີ່ກົມສິ່ງແວດລ້ອມໃນ PMO ແລະດຣ. ເຈັມເຈິງ, ອາຈານສອນ ວິຊາເຄມີ ຢູ່ທີ່ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ (NUoL). ເປົ້າໝາຍຂອງບົດຄົ້ນຄວ້າ ແມ່ນເພື່ອຜະລິດສະບູ ແລະເຊື້ອໄຟໃນເຂດທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກ; ເຊິ່ງໄດ້ເງິນສະໜັບສະໜູນຈາກອົງການ Mennonite Community (MCV) ໃນປີ 1980
- ບົດຄົ້ນຄວ້າອື່ນໆ ຈາກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂອງປະເທດໄທ, ມະຫາວິທະຍາໄລໃນປະເທດໄທ ທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບໝາກເຍົາ ແລະເປັນແຫຼ່ງທີ່ຕອບສະໜອງຂໍ້ມູນ ການຜະລິດນ້ຳມັນ ໄບໂອດີເຊວ ແລະເອຕາໂນນ ຈາກອ້ອຍ ແລະມັນຕົ້ນ.

ພາກທີ 3 ສະຖານະພາບພະລັງງານ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນປັດຈຸບັນ

3.1 ຊັບພະຍາກອນພະລັງງານ ຢູ່ ສປປ ລາວ

ໂດຍພື້ນຖານປະຊາຊົນສ່ວນຫຼາຍມັກໃຊ້ຊີວະມວນ (ພະລັງງານເຊື້ອໄຟຈາກໄມ້) ເພື່ອເປັນພະລັງງານຕ່າງໆ. ພະລັງງານທີ່ນຳເຂົ້າສວນຫຼາຍແມ່ນນຳມັນ (100%) ສຳຫລັບການຄ້າ ແລະການຄົມມະນາ ຄົມຂົນສົ່ງຕ່າງໆ.

ອີງຕາມສະຖິຕິຂອງກົມໄຟຟ້າ (MEM / DoE), ໃນປີ 2005, ການຊົມໃຊ້ເຊື້ອໄຟຈາກໄມ້ແມ່ນມີປະມານ 0,75 Cm³/ຄົນ/ປີ, ຫຼືເທົ່າກັບ 2,4 ລ້ານໂຕນ/ປີ ເຊື້ອໄຟຈາກໄມ້ ແລະຖ່ານໄມ້ແມ່ນໃຊ້ສະເພາະເຂົ້າໃນການປຸງແຕ່ງອາຫານ ແລະທຳຄວາມຮ້ອນ. ສວນຫຼາຍແມ່ນໃຊ້ຢູ່ໃນຂົງເຂດຫ່າງໄກຊອກຫຼີກ ກວມເຖິງ 69 % ຂອງພະລັງງານທີ່ໃຊ້ໂດຍສະເລ່ຍ (ADB 2006)

ໃນປີ 2002, ໂດຍພື້ນຖານແລ້ວ ພະລັງງານມີທັງໝົດຈຳນວນ 1.811 Ktoe. ເຊິ່ງໃນນັ້ນ, ເຊື້ອໄຟຈາກໄມ້ແມ່ນມີປະມານ 56% ຂອງການຊົມໃຊ້ພະລັງງານທັງໝົດ; ນຳມັນປະມານ 17%, ໄຟຟ້າ 12% ແລະຖ່ານໄມ້ແມ່ນປະມານ 12% ເຊັ່ນດຽວກັນ, ຖ່ານຫີນ⁵ 3% ແລະການໃຊ້ແກັສ ຢູ່ໃນຕົວເມືອງແມ່ນ 0.08 % (ADB 2006⁴).

ເມື່ອພິຈາລະນາການນຳໃຊ້ເຊື້ອໄຟຕາມແຕ່ລະຂະແໜງການແລ້ວ, ຂະແໜງທີ່ຢູ່ອາໄສ ແມ່ນຂະແໜງທີ່ມີການຊົມໃຊ້ພະລັງງານຫຼາຍທີ່ສຸດປະມານ 51% ຂອງພະລັງງານທີ່ໃຊ້, ຮອງລົງມາ ແມ່ນຂະແໜງການຂົນສົ່ງປະມານ 26%, ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນປະມານ 20%, ໃນຂະນະທີ່ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະການຄ້າແມ່ນຊົມໃຊ້ ໜ້ອຍທີ່ສຸດ ແມ່ນປະມານ 2% ແລະ 1% ຕາມລຳດັບ.

ເຖິງແມ່ນວ່າແກັສທຳມະຊາດຍັງບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້, ແຕ່ວ່າການນຳເຂົ້າແກັສທຸ່ງຕົ້ມ LPG ກໍ່ມີການເພີ່ມຂຶ້ນເຖິງ 25% ທຸກປີທີ່ຜ່ານມາ ເຊິ່ງແມ່ນການນຳໃຊ້ຂອງຊຸ່ມຊົນເທົ່ານັ້ນ.

ນອກຈາກນີ້ຍັງໄດ້ມີການສຳຫຼວດ ເພື່ອຊອກຫາພື້ນທີ່ທີ່ມີແກັສທຳມະຊາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນເຊື້ອໄຟ ມາຮອດປັດຈຸບັນນີ້ແມ່ນຍັງບໍ່ທັນພົບເຫັນ.

ພະລັງງານຢູ່ ສປປ ລາວ ໂດຍທົ່ວໄປມີພະລັງງານ: ແສງຕາເວັນ (ເພື່ອເຮັດນ້ຳຮ້ອນ ແລະແຜ່ນຮັບແສງ ເພື່ອຜະລິດກະແສໄຟຟ້າ), ພະລັງງານນ້ຳ (ໃຊ້ເຂົ້າໃນບ້ານຂະໜາດ ນ້ອຍ, ກາງ ແລະ ໃຫຍ່), ພະລັງງານລົມ ແລະຊີວະມວນ.

3.2 ການທວນຄືນການຊົມໃຊ້ນຳມັນເຊື້ອໄຟ

⁴ ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ (ADB) ປີ2006. ບົດລາຍງານສະຫຼຸບ ຂອງການສົ່ງເສີມພະລັງງານທົດແທນ, ພະລັງງານທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນພາວະໂລກຮ້ອນ ສປປ ລາວ , ບົດລາຍງານນະໂຍບາຍຂອງປະເທດ ສປປ ລາວ (ເດືອນພຶດສະພາ ປີ 2006)

⁵ ປະເທດລາວມີຖ່ານຫີນສຳຮອງຢູ່.

ຄວາມຈິງ ແລະສະຖິຕິການນຳໃຊ້ນຳມັນເຊື້ອໄຟໃນ ສປປ ລາວ

- ໃນປີ 2006, ສປປ ລາວ ມີການຊົມໃຊ້ນຳມັນເຊື້ອໄຟ ປະມານ 350 ລ້ານລິດ: 90 ລ້ານລິດ ແມ່ນນຳມັນແອັດຊັງ (Petrol), 210 ລ້ານລິດແມ່ນນຳມັນກາຊວນ (Diesel), 675.000 ໂຕນ ແມ່ນ ນຳມັນຍົນ ແລະ50 ລ້ານລິດ ແມ່ນນຳມັນເຊື້ອໄຟຊະນິດອື່ນໆ (MEM, MIC, LSFC, 2007⁶).
- ມູນຄ່າການນຳເຂົ້ານຳມັນເຊື້ອໄຟ ໃນປີ 2006 ມີປະມານ 190 ລ້ານດອນລ້າ(\$ USA) ແລະ ຄາດຄະເນວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 200 ລ້ານດອນລ້າ(\$ USA) ໃນປີ 2007.
- ຕັ້ງແຕ່ປີ 2000 ເປັນຕົ້ນມາ ການນຳເຂົ້ານຳມັນເຊື້ອໄຟຂອງ ສປປ ລາວເພີ່ມຂຶ້ນ 5% ຕໍ່ປີ, ນຳມັນທີ່ນຳເຂົ້າໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 180.000 ໂຕນໃນປີ 2000 ຫາ 260.000 ໂຕນໃນປີ 2004, ໃນຂະນະທີ່ຍານພາຫະນະຕ່າງໆ ລວມທັງລົດຈັກເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 51.000 ໃນປີ 2000 ຫາ 557.000 ຄັນ ໃນປີ 2004, (MEM, SNC, 2006)⁷
- ໃນອານາຄົດ ຄາດຄະເນວ່າການນຳໃຊ້ນຳມັນເຊື້ອໄຟ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນ10% ຕໍ່ປີ.
- ໃນປີ2010 ຄາດຄະເນວ່າ: ການຊົມໃຊ້ນຳມັນເຊື້ອໄຟຈະເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 450.000 ໂຕນ ແລະຈະເພີ່ມຂຶ້ນເຖິງ 700.000 ໂຕນໃນ ປີ 2015, ສັນນິຖານວ່າການນຳໃຊ້ນຳມັນ ກາຊວນ ຈະມີປະມານ 55%, ນຳມັນແອັດຊີປະມານ 40% ແລະນຳມັນເຊື້ອໄຟທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານອື່ນໆ ອີກປະມານ 5%.
- ປະເທດລາວ, ນຳມັນທີ່ນຳເຂົ້າສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ, ແຕກຕ່າງຈາກປະເທດອື່ນ ທີ່ນຳໃຊ້ນຳມັນພຽງເລັກນ້ອຍ ເຂົ້າໃນການຜະລິດກະແສໄຟຟ້າສ່ວນຫຼາຍແມ່ນແນ່ໃສ່ການນຳໃຊ້ພະລັງງານບໍ່ສິ້ນສຸດເຊັ່ນ: ພະລັງ ງານຈາກນ້ຳ, ພະລັງງານຈາກແສງຕາເວັນ ແລະອື່ນໆ
- ນຳມັນເຊື້ອໄຟທີ່ນຳເຂົ້າມາໃນປະເທດລາວ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນນຳມາຈາກ ປະເທດໄທ ແລະປະເທດຫວຽດນາມ. ເຊິ່ງສອງປະເທດນີ້ແມ່ນນຳເອົານຳມັນມາຈາກໂຮງກັ່ນນຳມັນທີ່ຢູ່ປະເທດ ສິງກະໂປ⁸

ຕາຕະລາງ: ສະຕິວເລກການນຳເຂົ້ານຳມັນ ໃນ ປີ 2007

ປະເພດນຳມັນເຊື້ອໄຟ	ປະຈຳນວນການນຳໃຊ້ໃນປີ

⁶ ຂໍ້ມູນຈາກກະຊວງພະລັງງານ ແລະບໍ່ແຮ່(MEM), ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ (MIC), ແລະ ລັດວິສາຫະກິດນຳມັນເຊື້ອໄຟລາວ (LSFC), ຂໍ້ມູນຜິດດ່ຽງກັນໜ້ອຍໜຶ່ງ.

⁷ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະບໍ່ແຮ່, ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ (10/2006)

⁸ ບົດສຳພາດ ທ່ານ. ພູກົມ, ຫົວໜ້າພະແນກພະລັງງານໝູນວຽນ/ບໍລິສັດ ນຳມັນເຊື້ອໄຟລາວ ແລະ ທ່ານ ລຳພູນ ພິມພະວິງ, ຜູ້ອຳນວຍການຂອງເຊວແຫ່ງປະເທດລາວ, 2007.

	2007 (ໂຕນ)
ແອັດຊັງພິເສດ	1.200
ແອັດຊັງທຳມະດາ	110.000
ກະຊວນ	250.000
ນຳ້ມັນລໍ່ລື່ນ	10.000
ເຊື້ອໄຟເຕົາ	2500
ລວມຍອດເປັນໂຕນ	3.800
ລວມຍອດເປັນມູນຄ່າ(\$US)	199.100.000

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ກົມສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ(10/2006)
ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

ການນຳໃຊ້ນຳ້ມັນໃນຂະແໜງການຂົນສົ່ງ:

ອີງຕາມການສຳຫຼວດຂອງ (DEDE) ປະເທດໄທ, ການຊົມໃຊ້ພະລັງງານ ໃນປີ 2004 ຢູ່ປະເທດລາວ ມີ 317.7 Ktoe, ຫຼຸດລົງ 7.1 % ຈາກປີ 2003; ນຳ້ມັນແອັດຊັງ 162.3 Ktoe ແລະ ນຳ້ມັນກາຊວນ 155.4 Ktoe.

ສຳຫຼັບແຂວງທີ່ຊົມໃຊ້ພະລັງງານ ໃນການຂົນສົ່ງຫຼາຍທີ່ສຸດ ຢູ່ໃນ ປະເທດລາວເຮົາ ແມ່ນນະຄອນຫຼວງ ວຽງຈັນ. ຈຳນວນຂອງການຊົມໃຊ້ພະລັງງານ ທັງ ໝົດແມ່ນ 110 Ktoe: ນຳ້ມັນແອັດຊັງ 28.3 Ktoe ແລະນຳ້ມັນກາຊວນ 81.8 Ktoe, ລຽງລົງ ມາແມ່ນ ແຂວງ ສະຫວັນນາເຂດ ແລະແຂວງ ຈຳປາສັກ 37.3 Ktoe ແລະ 30.8 Ktoe ຕາມລຳດັບ. ຍານພາຫະນະທີ່ຊົມໃຊ້ນຳ້ມັນແອັດຊັງຫຼາຍທີ່ສຸດ ແມ່ນ ລົດຈັກ 133.7 Ktoe, ກວມເຖິງ 82.3% ຂອງການນຳໃຊ້ນຳ້ມັນແອັດຊັງ ຂອງຍານພາຫະນະທຸກ ປະເພດ. ສ່ວນການຊົມໃຊ້ນຳ້ມັນກາຊວນ ຫຼາຍທີ່ສຸດແມ່ນປະເພດລົດໂດຍສານ, ລົດກະບະ ແລະລົດບັນທຸກ 56.7; 41.2 ແລະ36.9 Ktoe ຕາມລຳດັບ.

ການຊົມໃຊ້ນຳ້ມັນເພື່ອການຜະລິດພາກເສດຖະກິດ

ອີງຕາມການສຳຫຼວດຂອງ(DEDE), ມີສິນຄ້າທີ່ຜະລິດໂດຍການໃຊ້ນຳ້ມັນ 3 ຊະນິດ ເຂົ້າໃນ ຂະແໜງເສດຖະກິດເຊິ່ງປະກອບມີນຳ້ມັນເຊື້ອໄຟ, ນຳ້ມັນແອັດຊັງ ແລະນຳ້ມັນກາຊວນ ໃນປີ 2004, ການຊົມໃຊ້ນຳ້ມັນແອັດຊັງທັງໝົດ ໃນຂະແໜງການຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ແມ່ນ 162.3 Ktoe; ນຳ້ມັນເຊື້ອໄຟທີ່ໃຊ້ໃນຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນ 1.56 Ktoe ແລະນຳ້ມັນກາຊວນທີ່ໃຊ້ເຂົ້າ ໃນຂະແໜງ ຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ, ການກະເສດ, ແລະຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນ 155.4; 33.6 ແລະ8.8 Ktoe ຕາມ ລຳດັບ. ແຂວງທີ່ຊົມໃຊ້ສິນຄ້າປະເພດນຳ້ມັນໜ້ອຍທີ່ສຸດ ແມ່ນແຂວງເຊກອງ 0.86 Ktoe. ອັດຕາຂອງ ການຊົມໃຊ້ຂອງແຂວງ ອື່ນໆສະເລ່ຍແລ້ວ ປະມານ 16.25 Ktoe.

3.3 ຜົນຜະລິດພືດນຳ້ມັນຊີວະພາບ ໃນ ສປປ ລາວ

ນ້ຳມັນໃບໂອດິເຊວຈາກຖົ່ວເຫຼືອງ ຫຼື ນ້ຳມັນປາມ ແລະເຫລົ້າເອຕາໂນນ ຈາກສາລີ, ອ້ອຍ ແລະ ມັນຕົ້ນແມ່ນພືດ ຕົ້ນຕໍຂອງພະລັງງານເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ. ໃນຫຼັກການແລ້ວນ້ຳມັນຊີວະພາບ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ ເພີ່ມປະລິມານ ກ້າສຄາບອນໄດອອກໄຊ (CO2)ເຂົ້າໄປໃນອາກາດ, ເນື່ອງຈາກພືດທີ່ເຕີບໃຫຍ່ຈະ ເກັບຮັກ ກ້າສຄາບອນໄດອອກໄຊໄວ້ ແລະ ມັນຈະປ່ອຍກ້າສຄາບອນໄດອອກໄຊອອກມາເມື່ອຖືກເຜົາ ໄໝ້.

ໂຄງການສະໜອງພະລັງງານ ທີ່ສາມາດນຳມາຈາກຜົນຜະລິດພື້ນຖານ ທີ່ມີສະຖິຕິ ຈາກການ ກະເສດ. ຂໍ້ມູນສະຖິຕິທີ່ໄດ້ລວມມີ: ຖົ່ວເຫຼືອງ, ອ້ອຍ, ສາລີ ແລະຖົ່ວດິນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະແດງ ຢູ່ຕາຕະລາງ ທີ2ລຸ່ມນີ້:

ຕາຕະລາງທີ 2: ສະແດງຜົນຜະລິດຂອງພືດ (ພືດທີ່ສາມາດຜະລິດເປັນນ້ຳມັນຊີວະ ພາບ)

ໃນ ສປປ ລາວ ສຳຫຼັບ ປີ 2006

ຊື່ແຂວງ	ເນື້ອທີ່ ດິນທັງ ໝົດ	ຖົ່ວເຫຼືອງ		ອ້ອຍ		ສາລີ		ຖົ່ວດິນ	
		ເນື້ອທີ່ (ha)	ການຜະລິດ (t)	ເນື້ອທີ່ (ha)	ການຜະລິດ (t)	ເນື້ອທີ່ (ha)	ການຜະລິດ (t)	ເນື້ອທີ່ (ha)	ການຜະລິດ (t)
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ	3,932	405	580	1.750	60.750	1.475	6.250	50	85
ຜົ້ງສາລີ	16,270	210	275	875	47.000	4.335	13.145	400	615
ຫຼວງນ້ຳທ່າ	9,325	140	165	1.035	60.000	1.875	7.155	120	160
ອຸດົມໄຊ	15,370	730	945	175	5.200	20.935	84.900	530	770
ບໍ່ແກ້ວ	6,196	590	820	---	---	10.415	46.100	645	1.010
ຫຼວງພະບາງ	16,875	2.365	2.710	---	---	12.475	37.160	1.795	2.370
ຫົວພັນ	16,500	1.750	2.270	---	---	6.530	30.790	305	460
ໄຊຍະບູລີ	16,389	90	100	145	4.050	29.550	131.440	2.085	3.295
ຊຽງຂວາງ	15,880	200	300	90	780	9.715	38.820	715	1.200
ວຽງຈັນ	15,927	775	1.395	90	1.950	4.635	17.070	885	1.450
ບໍລິຄຳໄຊ	14,863	160	245	800	14.000	1.740	6.290	745	1.200
ຄຳມ່ວນ	16,315	---	---	40	600	1.590	4.790	90	140
ສະຫວັນນາເຂດ	21,774	15	20	555	13.800	3.640	11.900	1.380	2.020
ສາລະວັນ	10,691	270	310	200	4.640	2.150	5.700	5.675	8.260
ເຊກອງ	7,665	40	55	120	2.200	690	2.210	195	315
ຈຳປາສັກ	15,415	1.180	1.760	90	2.050	1.600	5.045	2.770	4.250
ອັດຕະປື	10,320	---	---	---	---	465	1.185	---	---
ລວມ		8.920	11.950	5.965	217.020	113.815	449.950	18.385	27.600

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ສູນສະຖິຕິກະເສດຕະກຳ, ກະຊວງກະສິກຳປ່າໄມ້, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ 2006

ໝາຍເຫດ: ຂໍ້ມູນຈາກເຂດພິເສດໄຊສົມບູນ ແມ່ນໄດ້ຖືກລວມເຂົ້າໃນແຂວງວຽງຈັນ ແລະ ແຂວງ ຊຽງຂວາງ

ຜົນຜະລິດຂອງໝາກຖົ່ວເຫຼືອງ ໃນປີ 2006 ແມ່ນມີປະມານ 12.000 ໂຕນ, ອ້ອຍ217.000 ໂຕນ, ສາລີປະມານ 450.000 ໂຕນ ແລະໝາກຖົ່ວດິນ ປະມານ27.000 ໂຕນ. ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ ແມ່ນຕ້ອງ ນຳໄປສຶກສາ ແລະຄົ້ນຄວ້າຄວາມເປັນໄປໄດ້ ແລະປະເມີນມູນຄ່າໃນຂັ້ນຕອນການ ຜັນປ່ຽນເຂົ້າໃນ ການຜະລິດເປັນນ້ຳມັນຊີວະພາບ.

ນອກຈາກນີ້, ຂໍ້ມູນທີ່ສຳຄັນອັນໜຶ່ງແມ່ນອຸດສາຫະກຳນ້ຳມັນປາມ ກຳລັງໄດ້ມີການພັດ ທະນາ ຢູ່ ແຂວງສະຫວັນນາເຂດ ແລະການສຶກສາ ການກວດສອບພະລັງງານ ຂອງອຸດສາຫະ ກຳນ້ຳມັນປາມນີ້ ແມ່ນເປັນທີ່ຕ້ອງການຫຼາຍ, ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການປູກໝາກຖົ່ວ ແບບອຸດສາ ຫະກຳແມ່ນຍັງບໍ່ທັນມີເທື່ອ. (“ADB “ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ 2006).

ນອກຈາກນີ້ຕົ້ນໄມ້ມີໝາກທີ່ມີນ້ຳມັນຍັງສາມາດເປັນແຫຼ່ງນ້ຳມັນຊີວະພາບໄດ້. ເຊິ່ງໃນນີ້ ກຸ່ມ ນັກວິທະຍາສາດສາກົນໄດ້ລະບຸວ່າ: ໝາກເຍົາ “*Jatropha Cur case L*”³ ເປັນພືດທີ່ມີ ປະສິດທິພາບ ສູງ ໃນການນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດນ້ຳມັນຊີວະພາບ. ຕົ້ນໝາກເຍົາແມ່ນໄດ້ ພົບເຫັນຫຼາຍໃນປະ ເທດລາວ, ຄົນລາວມັກປູກໝາກເຍົາເພື່ອການໃຊ້ໃນປະໂຫຍດຕ່າງໆເຊັ່ນ: ປູກໝາກເຍົາເພື່ອເຮັດຮິ້ວ ສວນ, ດ້ວຍເຫດນີ້ການສ້າງໂອກາດ ໃນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ຫາຜົນ ປະໂຫຍດຂອງໝາກເຍົາ ທີ່ຈະ ເປັນພືດສຳຫຼັບການຜະລິດນ້ຳມັນຊີວະພາບຢູ່ ສປປ ລາວ. ດ້ວຍເຫດຜົນດຽວກັນນີ້, ເຮັດໃຫ້ມີຫຼາຍ ບໍລິສັດ ມີຄວາມສົນໃຈ ແລະວາງແຜນການລົງທຶນເພື່ອຈະປູກ ໝາກເຍົາ. ໃນປີ 2007, ບໍລິສັດໂຄລາວ (KOLAO) ແລະ ບໍລິສັດ ພະລັງງານຊີວະພາບ ຈຳກັດ, ໄດ້ປະກາດກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ໃນຈຳນວນເງິນ 30 ລ້ານດອນລ້າ (\$ USA) ເພື່ອໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດນ້ຳມັນຊີວະພາບ ປະມານ 400 ລ້ານລິດ ຕໍ່ປີ, ສຳຫຼັບການຊົມໃຊ້ພາຍໃນ ແລະສົ່ງອອກຖ້າເປັນໄປໄດ້. ເຖິງວ່າແຜນການເລີ້ມຕົ້ນນີ້ ຍັງຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນ ການພິຈາລະນາອີກເທື່ອໜຶ່ງ ແລະອາດຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນແຕ່ບໍ່ ບໍລິສັດໂຄລາວ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ເມືອງໂພນໂຮງ, ຫ່າງ ຈາກນະຄອນຫລວງວຽງຈັນປະມານ 70 km, ໄດ້ເລີ້ມແຜນການແລ້ວ. ບໍລິສັດອື່ນໆລວມທັງສະມາຄົມ ແລະ ສູນຄົ້ນຄວ້າຕ່າງໆ ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍມີຈຸດມຸງໝາຍທີ່ຈະສົ່ງ ເສີມ ແລະ ພັດທະນາ ນ້ຳມັນຊີວະພາບ ໂດຍສະເພາະແມ່ນນ້ຳມັນໄປໂອດີເຊວ.

ການຄາດຄະເນຜົນຜະລິດແກ່ນໝາກເຍົາ ຈາກການປູກໝາກເຍົາ

ຄຸນປະໂຫຍດຫຼັກຂອງການປູກໝາກເຍົາ ແມ່ນເພື່ອນຳມາຜະລິດເປັນນ້ຳມັນ ແລະປ້ອງກັນ ການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ, ຕົ້ນໝາກເຍົາສາມາດປູກໄດ້ຢູ່ພື້ນທີ່ທີ່ບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ປະໂຫຍດອື່ນໄດ້ແລ້ວ ກລີ ເປັນພື້ນທີ່ບໍ່ສາມາດປູກພືດຊະນິດອື່ນໄດ້, ເຊິ່ງສາມາດສົ່ງເສີມການພັດທະນາເສດຖະກິດໃນເຂດ ຫ່າງໄກຊອກຫຼີກ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງນຳໃຊ້ພື້ນທີ່ປູກພືດຊະນິດອື່ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ມັນຍັງເປັນເລື່ອງທີ່ຍາກ ໃນການຄາດຄະເນ ຈຳນວນ ຜົນຜະລິດຫຼືແກ່ນ ໝາກເຍົາທີ່ໄດ້ຈາກການປູກເພາະວ່າຄວາມຮູ້ທາງວິ ທະຍາສາດໃນຂັ້ນແມ່ນ ຍັງຖືກຈຳກັດຫຼາຍ.

ໃນການພົບເຫັນທີ່ຜ່ານມາ ຜົນຜະລິດຈາກແກ່ນທີ່ໄດ້ນັ້ນ ແມ່ນຢູ່ລະ ຫວ່າງແຕ່ 0.5 ແລະ 12 ໂຕນ ຕໍ່ ເຮັກຕ້າ ຕໍ່ ປີ ເຊິ່ງຂຶ້ນກັບຫຼາຍປັດໃຈຕ່າງໆເຊັ່ນ: ສະພາບຂອງດິນ, ອຸ່ນທະພູມ ແລະ ປະລິມານ ນ້ຳຝົນທີ່ຕົກ. ຖ້າປູກໝາກເຍົາໃນພື້ນທີ່ດິນທີ່ມີສະພາບແວດລ້ອມບໍ່ອຸດົມສົມບູນຕໍ່າ, ປະລິມານ

ນ້ຳຝົນ ໜ້ອຍ, ອຸ່ນຫະພູມຕໍ່ຈີ້ ແນ່ນອນ ວ່າຜົນຜະລິດທີ່ໄດ້ນັ້ນ ກໍ່ຈະບໍ່ໄດ້ເຕັມທີ່ ອາດຈະຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 2-3 ໂຕນ ຕໍ່ ເຮັກຕ້າ ຕໍ່ ປີ.

ສຳຫຼັບການປູກຢູ່ໃນເງື່ອນໄຂທີ່ເໝາະສົມແມ່ນຕ້ອງປູກຢູ່ດິນງາມອຸດົມສົມບູນດີ, ອຸ່ນຫະພູມ ຮ້ອນ ແລະເໝາະສົມ ຜົນຜະລິດແກ່ນກໍ່ຈະໄດ້ປະມານ 7- 8 ໂຕນ ຕໍ່ ເຮັກຕ້າ ຕໍ່ ປີ ເຊິ່ງຈະ ສາມາດ ນຳໄປຜະ ລິດເປັນນ້ຳມັນ ໄປໂອດີເຊວໄດ້ປະມານ 2 ໂຕນ.

ຕົວເລກເຫຼົ່ານີ້ ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຜົນຜະລິດ ແກ່ນ ໝາກເຍົາສະເລ່ຍແລ້ວຄາດວ່າຈະ ໄດ້ປະມານ 4 ໂຕນ ຕໍ່ ເຮັກຕ້າ ຕໍ່ ປີ ແລະແກ່ນໝາກເຍົາ ເຫຼົ່ານີ້ສາມາດຜະລິດນ້ຳມັນໄປໂອດີເຊວໄດ້ປະມານ ສະເລ່ຍ 1 ໂຕນ ຕໍ່ ເຮັກຕ້າ.

ເຖິງວ່າ, ຜົນຜະລິດຈາກແກ່ນໝາກເຍົາບໍ່ເປັນທີ່ແນ່ນອນ ແລະບໍ່ສາມາດຢືນຢັນໃຫ້ ແກ່ນກລົງ ທຶນທີ່ຕ້ອງການສ້າງໂຄງການ ແລະເຮັດທຸລະກິດກ່ຽວກັບໝາກເຍົາ, ແຕ່ມັນກໍ່ຍັງ ເປັນທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ກັບການຄາດຄະເນສະເລ່ຍ ທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ, ສາມາດນຳມາປະກອບເຂົ້າໃນຄຳອ້າງອີງສຳ ຫລັບການຄິດໄລ່ໃນອະນາຄົດ. ແຕ່ວ່າໃນປະຈຸບັນນັ້ນຍັງບໍ່ມີຂໍ້ມູນອ້າງອີງກ່ຽວກັບການປູກໝາກເຍົາຢູ່ ສປປ ລາວ ຈຶ່ງຍັງບໍ່ມີສິ່ງໃດແນ່ນອນ.

ຂໍ້ຈຳກັດອັນໜຶ່ງທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ກ່ຽວກັບໝາກເຍົາແມ່ນຄວາມຈິງທີ່ວ່າໃນປັດ ບັນນີ້ ຍັງບໍ່ທັນມີສວນກ້າ ແລະການປູກທີ່ມີລະບົບ. ການເລືອກເຜັ້ນພັນ, ການນຳໃຊ້ຢາງຊັ້ນານ ແລະການ ປັບປຸງແກ່ນພັນ ຍັງບໍ່ມີການປະຕິບັດເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຜົນຜະລິດນ້ຳ ມັນຊີວະພາບ ແລະນ້ຳມັນໄປໂອດີເຊວ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ວຽກງານຄົ້ນຄົ້ນນີ້ 'ແມ່ນແນໃສ່ການ ປັບປຸງເຮັດໃຫ້ຕົ້ນ ໝາກເຍົາອອກໝາກ ຫຼາຍ, ແຫ້ງກ່ວາເກົ່າ ແລະທຶນທານຕໍ່ແມງໄມ້. ໃນ ຂະນະທີ່ວຽກງານນີ້ ຫາກໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນແຕ່ເຮົາຄາດ ຄະເນການທົດລອງນີ້ຈະຖືກທົດລອງໃນອີກ 2- 3 ປີ ຂ້າງໜ້າ ແລະຈະສາມາດສ້າງຄວາມສົນໃຈ ແລະ ດຶງນັກລົງທຶນເຂົ້າມາຫຼາຍຂຶ້ນ.

ດ້ວຍຈຸດປະສົງນີ້ ສູນຄົ້ນຄົ້ນ-ທົດລອງດ້ານພະລັງງານທົດແທນລາວ ທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບ ການ ຄົ້ນຄວ້າພະລັງງານທົດແທນເຊັ່ນ: ໂຄງການວິໄຈ ແລະພັດທະນານ້ຳມັນໄປໂອດີເຊວ ກ່ຽວກັບຕົ້ນໝາກ ເຍົາ. ເຊິ່ງມັນເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ແລະປະກົດຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ, ແຜນການນີ້ໄດ້ສະແດງຢູ່ໃນ ພະ ນວກທີ1 ທີ່ເປັນກໍລະນີສຶກສາ.

ພາກທີ 4 ພາກສ່ວນ ແລະຫຸ້ນສ່ວນຫລັກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂະແໜງ ເຊື່ອໄຟຊີວະພາບ

ມີຫຼາຍພາກສ່ວນທີ່ເຮັດວຽກດ້ານເຊື່ອໄຟຊີວະພາບ ມີຄວາມສົນໃຈຫຼາຍຂຶ້ນໃນການຊື້ທິດີນ ເພື່ອປູກພືດພະລັງງານ ແລະມີເບົ້າໝາຍຈະຜະລິດນ້ຳມັນເຊື່ອໄຟຈາກພືດພະລັງງານໃນ ສປປ ລາວ.

ສູນຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງ-ດ້ານພະລັງງານທົດແທນ ລາວ ໄດ້ສະແດງຄວາມຄິດລິເລີ່ມທີ່ໄດ້ເລີ່ມຢູ່ ໃນປະເທດ ເພື່ອສົ່ງເສີມ ແລະພັດທະນາຜົນຜະລິດນໍ້າມັນໄບໂອດີເຊວ ແລະເຫລົ້າເອຕາໂນ. ເຖິງແມ່ນ ວ່າ ຄວາມຄິດລິເລີ່ມດັ່ງກ່າວ ຍັງຢູ່ໃນຂັ້ນເລີ່ມຕົ້ນ ຂອງການພັດທະນາ ແລະບໍ່ທັນມີການປະຕິບັດ ຕົວຈິງແຕ່ທຸກຄົນທີ່ຖືກສໍາພາດຕ່າງກໍ່ສະເໜີຂໍ້ຈໍາກັດ ທີ່ມາຈາກການຂາດ ຄວາມ ຮູ້ທາງ ດ້ານຂັ້ນຕອນ ຕ່າງໆ, ນັກວິຊາການສະເພາະທີ່ຊໍານານ ແລະການຂາດແຄນເທັກ ໂນໂລຍີ ແລະທາງດ້ານທຶນຮອນ.

ຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງຫຼັກໄດ້ມີຫຼາຍຂຶ້ນ ໃນພາກນີ້ໄດ້ສະແດງລາຍຊື່ຂອງຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງຫຼັກ ແລະ ຫຸ້ນສ່ວນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສົນໃຈທີ່ຈະສົ່ງເສີມ ແລະພັດທະນາເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

4.1.ພາກສ່ວນລັດຖະບານ

ໃນລະດັບປະເທດແລ້ວ, ຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຫຼັກຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຍັງເປັນພາກສ່ວນທີ່ສໍາຄັນ ເຊິ່ງແມ່ນກົມໄຟຟ້າ ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນໍາ ຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະບໍ່ແຮ່ໂດຍແມ່ນພາກສ່ວນ ພະລັງ ງານໄຟຟ້າ ທີ່ເປັນຜູ້ນໍາໃນການພັດທະນານະໂຍບາຍຕ່າງໆໃນປະຈຸບັນ. PMO, STEA ແລະສະມາ ຄົມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ່າງກໍ່ມີສ່ວນສໍາຄັນໃນການສົ່ງເສີມເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ໃນການພັດ ທະນາຄວາມຄິດລິ ເລີ່ມ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນແນ່ໃສ່ໝາກເຍົາຢູ່ໃນປະເທດ. ສູນຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ ແລະປ່າໄມແຫ່ງຊາດ (NAFRI) ພາຍໃຕ້ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະປ່າໄມ ໄດ້ເລີ່ມວຽກ ງານການ ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບໝາກເຍົາ ເຊັ່ນດຽວກັນ.

ເຖິງແມ່ນວ່າ, ອໍານາດລັດຕ່າງໆໄດ້ປະ ກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການສະນັບສະໜູນ ການນໍາໃຊ້ພະ ລັງງານຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະສົ່ງເສີມ ແລະພັດທະນາເຊື້ອໄຟຊີວະພາບໂດຍພື້ນຖານແລ້ວ ຜູ້ກ່ຽວ ຂ້ອງເກືອບໝົດຂອງຂະແໜງສາທາ ລະນະແມ່ນມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງ.

4.2 ສະມາຄົມທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກໍາໄລ ແລະສູນຄົ້ນຄວ້າ.

ມີສູນສາທາລະນະ ແລະສະມາຄົມຕ່າງໆເຊັ່ນ: ສູນຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງ-ດ້ານພະລັງງານທົດແທນ ທີ່ຕິດແທດກັບສະຫະສະມາຄົມ ວິທະຍາສາດ ແລະວິສະຫະກໍາສາດແຫ່ງຊາດ (LVSEA), ສະພາວິທະ ຍາສາດແຫ່ງຊາດ, ຫ້ອງການສໍານັກງານນາຍົກ ແລະ ສະມາຄົມພະລັງງານທົດແທນ ເພື່ອການພັດທະ ນາທີ່ຍືນຍົງ (RESDALAO). ສະມາຄົມຕ່າງໆເຫຼົ່ານີ້ ໄດ້ພົວພັນກ່ຽວຂ້ອງກັບ ການຄົ້ນຄວ້າວຽກງານ ເພື່ອສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານຜົນລະບູກຂອງໝາກເຍົາ ແລະ ມັນຕົ້ນທີ່ໃຊ້ສໍາລັບເຂົ້າໃນການ ຜະລິດເຫລົ້າເອຕາໂນ ແລະນໍ້າມັນໄບໂອດີເຊວ.

ພາກສ່ວນອົງການອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ສະແດງຢູ່ຂ້າງລຸ່ມນີ້:

- ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ (NUOL), ກົມອາຊີວະ ແລະການສຶກສາຂັ້ນສູງ, ໂຮງຮຽນ ເຕັກນິກກະສິກໍາ ດົງຄໍາຊ້າງ (DATS)

- ສະມາຄົມຜະລິດຕະພັນປອດສານຜິດລາວ (LPOPA)
- NPOL, ABC-LOA ABC.
- ສະມາຄົມສົ່ງເສີມກະສິກໍາ ແລະ ຫັດຖະກໍາ (AAHP)
- ສະມາຄົມສົ່ງເສີມການປູກຝັງ ແລະ ລ້ຽງສັດ (TPLPA)

4.3 ພາກສ່ວນເອກະຊົນ

ພາກສ່ວນເອກະຊົນ ມີບົດບາດລິເລີ່ມໃນການພັດທະນາ ເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ມີຫຼາຍບໍລິສັດ ໄດ້ສະແດງຄວາມສົນໃຈ ໃນການຜະລິດເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ. ບໍລິສັດ ຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຜະລິດເຊື້ອໄຟຊີວະພາບມີລາຍຊື່ດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

- ຟາມໂຄລາວ ແລະ ບໍລິສັດ ພະລັງງານຊີວະພາບ ຈໍາກັດ(ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, website; www, kolao. net (ວຽກງານ:ນໍ້າມັນຊີວະພາບຜະລິດຈາກໝາກເຢົາ ໃນສວນປູກໝາກເຢົາທີ່ໃຫ່ຍ)
- ບໍລິສັດ ຊັນລະບົບຈໍາກັດຜູ້ດຽວ (ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, website; www, sunlabob.com (ວຽກງານ: ນໍ້າມັນຊີວະພາບ ເພື່ອກະຈາຍການປູກ ຢູ່ເຂດນອກຊົນນະບົດ), ຊັນລະບົບມີຄວາມສົນໃຈໃນການລົງທຶນປູກໝາກເຢົາ ໂດຍຮ່ວມມືກັບສະຫະສະມາຄົມຜະລິດຕະ ພັນປອດສານພິດ ຢູ່ແຂວງຄໍາມ່ວນພ້ອມກັບການລົງທຶນຕື່ມ ໃນການປູກໝາກເຢົາຢູ່ ແຂວງຊຽງຂວາງ.
- ບໍລິສັດ ນໍ້າມັນໄບໂອດີເຊວລາວ (ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ)
- ນໍ້າມັນໄບໂອດີເຊວລາວ (ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ)
- ບໍລິສັດ ລາວ - ເທັກ (ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ)
- LSFC - ບໍລິສັດ ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟລາວ (ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ)
- Y&P (ໄຊຍະບູລີ)
- ບໍລິສັດ ກະສິກໍາເພັດດາລາ (ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ເມືອງຕາໂອຍ) (ວຽກງານ: ປູກໝາກເຢົາເພື່ອຂາຍແກ່ນ)
- ບໍລິສັດ ຕາຍເສີຍ (TAISEI) ຈໍາກັດ (ແຂວງວຽງຈັນ) (ວຽກງານ: ປູກໝາກເຢົາໃຫ້ NAFRI)
- ບໍລິສັດ ນໍ້າຕານມິດລາວຈໍາກັດ (ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ) (ວຽກງານ: ປູກອ້ອຍເພື່ອສົ່ງອອກ)
- ບໍລິສັດ ສະຫວັນນະເຂດຈໍາກັດ (ສະຫວັນນະເຂດ) (ວຽກງານ: ປູກອ້ອຍ ແລະ ແມ່ນໂຮງງານອີຕາໂນ)
- ບໍລິສັດ ຕົງຮຸ້ຍ (Tenghui) ການຄ້າຈໍາກັດ (ສະຫວັນນະເຂດ) (ວຽກງານ: ປູກມັນສໍາປະຫຼັງ ເພື່ອສົ່ງອອກໄປປະເທດຈີນ)
- ບໍລິສັດ ພະລັງງານທາງເລືອກ ແລະ ຊີວະພາບລາວຈໍາກັດ (ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ) (ວຽກງານ: ປູກໝາກເຢົາ)

- ບໍລິສັດ ສິ່ງເສີມກະສິກຳ ຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ຈຳກັດ (ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ)
(ວຽກງານ: ປູກມັນສຳປະຫຼັງ ແລະ ຖົ່ວເຫຼືອງ)

4.4 ອົງການບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດສາກົນ (INGO)

ອົງການບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການພັດທະນາເຊື້ອໄຟຊີວະພາບລວມມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- SNV (ອົງການພັດທະນາເນເທີນແລນ)ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມກັບ
- WWF ອົງການໄທ້ທຶນທົ່ວໂລກສຳລັບທຳມະຊາດ
- VECO ແມ່ນໂຄງການທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານຂອງປະເທດ ເບວຢູ່ມ
- Triangle ອົງການສາມຫຼ່ຽມດ້ານມະນຸດສະທຳເປັນອົງການຮ່ວມມືສາກົນ
- CIDSE ອົງການຮ່ວມມືສາກົນສຳລັບການພັດທະນາ ແລະ ການຮ່ວມ.

ພາກທີ 5: ພຶດທີ່ສາມາດນຳມາຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາເປັນນ້ຳມັນຊີວະພາບ

ໃນພາກນີ້ແມ່ນມີເປົ້າໝາຍ ທີ່ຈະກະຕຸ້ນໃຫ້ມີການແລກປ່ຽນຄວາມຄິດ ແລະ ເພີ່ມການກະຕືລືລົ້ນໃຫ້ກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຫົວຂໍ້ນີ້.

ຈຸດສຳຄັນ, ຜົນສຳຫລວດທີ່ໄດ້ຈາກການຄົ້ນຄ້ວາຂອງສູນຄົ້ນຄ້ວາ-ທົດລອງ ພະລັງງານທົດແທນລາວ ແລະ ການສຳຫລວດກ່ຽວກັບພຶດທີ່ເໝາະສົມໃນການນຳມາຜະລິດເປັນ ເຊື້ອໄຟຊີວະພາບໃນສະພາວະແບບປະເທດລາວ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຂໍ້ມູນການສຶກສາເຫລົ່ານີ້ເປັນທີ່ຕ້ອງການໃນການທຳຄວາມເຂົ້າໃຈໃນແນວທາງປະຈຸບັນ, ໂອກາດໃນການຜັນປ່ຽນພຶດຕິກຳກຳພິດໃຫ້ເປັນພະລັງງານ, ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ເທັກໂນໂລຢີ ແລະອື່ນໆ.

5.1 ລັກສະນະທົ່ວໄປຂອງພຶດພະລັງງານ

ພຶດພະລັງງານ ແມ່ນພຶດທີ່ເໝາະສົມແກ່ການຜະລິດພະລັງງານ ໃນກໍລະນີການຜະລິດເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ, ສ່ວນທີ່ໄດ້ຈາກການສະກັດຈາກພຶດພະລັງງານ ຈະແມ່ນນ້ຳມັນຫຼືນ້ຳຕານ, ທີ່ສາມາດ ນຳມາຜັນປ່ຽນເປັນນ້ຳມັນໄບໂອເຊວຫຼືເຫລົ້າເອຕາໂນໄດ້.

ທາງເລືອກໃນການຜະລິດເຊື້ອໄຟຊີວະພາບມີ2ຢ່າງຄື ຜະລິດເປັນໄບໂອດີເຊວ ແລະ ໄບໂອເອຕາໂນ. 2ຢ່າງນີ້ສາມາດນຳມາໃຊ້ທົດແທນນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟທີ່ໃກ້ຈະຂາດແຄນໄດ້.

ວຽກງານຄົ້ນຄ້ວາກ່ຽວກັບພຶດພະລັງງານຕ່າງໆ ລ້ວນແຕ່ຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ, ຈຶ່ງສ້າງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຕໍ່ການຄາດຄະເນເຖິງຜົນຜະລິດ, ແຮງງານທີ່ຕ້ອງການ, ຜົນກະທົບຕໍ່ຄົນ ແລະສິ່ງແວດລ້ອມ, ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງໃນການພັດທະນາໂຄງການ. ເຊິ່ງເຮົາຄວນຄຳນຶງເຖິງຈຸດຕ່າງໆເຫລົ່ານີ້ ເພາະມັນອາດຈະເຮັດໃຫ້ໂຄງການລົ້ມເຫລວໄດ້.

5.2 ການວິເຄາະຂອງພຶດທີ່ສາມາດເປັນພຶດພະລັງງານ

5.2.1 ພຶດສຳລັບຜະລິດນ້ຳມັນຊີວະພາບ (ໄບໂອດີເຊວ)

ປະເທດລາວ ເປັນປະເທດທີ່ມີພຶດຫຼາຍຊະນິດ ທີ່ມີທ່າແຮງສາມາດນຳມາຜະລິດເປັນນ້ຳມັນໄດ້, ແຕ່ລະຊະນິດມີຄຸນນະສົມບັດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ໃນການຜະລິດນ້ຳມັນຊີວະພາບ ໄບໂອດີເຊວ, ພຶດທີ່ມີປະລິມານໜ້ອຍ ແຕ່ສາມາດຜະລິດເປັນນ້ຳມັນໄດ້ຫຼາຍແມ່ນພຶດທີ່ມີຄຸນຄ່າຫຼາຍ. ພຶດທີ່ໃຫ້ ນ້ຳມັນທີ່ສາມາດພົບເຫັນຢູ່ຕາມທ້ອງຖິ່ນໃນຂົງເຂດ ສປປ ລາວ, ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນໝາກເຍົາ, ໝາກພ້າວ, ແລະ ໝາກຮຸ່ງສາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ການນຳເອົາພຶດເຫຼົ່ານີ້ ມາໃຊ້ຜະລິດເປັນ ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟແມ່ນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢູ່ລາວ. ພຶດທີ່ໜ້າສົນໃຈທີ່ສຸດສຳລັບການນຳມາຜະລິດເປັນນ້ຳ ມັນເຊື້ອໄຟໄດ້ຄື ອະທິບາຍດັ່ງລຸ່ມນີ້:

5.2.1.1 ໝາກເຍົາ (ໝາກເຍົາເຄີເຄດສ໌ ແອວລ)

ມີຫລາຍພື້ນທີ່ ໃນ ສປປ ລາວ ທີ່ສາມາດປູກໝາກເຍົາໄດ້ , ພຶດຊະນິດ ນີ້ສາມາດປູກໄດ້ທຸກສະພາບດິນ ແລະ ພິເສດແມ່ນສາມາດປູກໄດ້ ໃນສະພາບດິນທີ່ມີຄຸນນະພາບຕ່ຳ. ໝາກເຍົາມີຊ່ວງເວ

ລາທີ່ດິນ ແລະມັນມີອາຍຸເຖິງ50ປີ, ເຮັດໃຫ້ເຮົາບໍ່ເສຍເວລາ ປູກຫຼາຍເທື່ອ, ແກ່ນໝາກເຍົາບັນຈຸນ້ຳມັນ ຢູ່ໃນລະຫ່ວາງ28%ແລະ42%. ຕົວເລກຄາດຄະເນ ຢູ່ໃນລະດັບ3ໂຕນຕໍ່ເຮັກຕ້າຂອງການເກັບກ່ຽວເອົາ ແກ່ນ, ເຊິ່ງສາມາດນຳມາຜະລິດເປັນ ນ້ຳມັນໄດ້ປະມານ 0.8 ໂຕນ.

ນ້ຳມັນສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເຄື່ອງຈັກທີ່ຖືກປັບປຸງມາໃຊ້ນ້ຳມັນຈາກພືດ ແລະສາມາດຜະລິດ ເປັນນ້ຳມັນຊີວະພາບ ໄປໂອດີເຊວທີ່ໃຊ້ສຳລັບເຄື່ອງຈັກກາຊ່ວນທົ່ວໄປ.

ຕົ້ນໝາກເຍົາບໍ່ຕ້ອງການນ້ຳຫຼາຍ ແລະສາມາດຢູ່ລອດໄດ້ໃນລະດູແລ້ງໃນ ສປປ ລາວ. ຜົນເສຍ ຂອງໝາກເຍົາແມ່ນ ມີພືດຢູ່ໃນແກ່ນຂອງມັນເຊິ່ງເປັນພືດຕໍ່ຄົນທີ່ເກັບກ່ຽວໂດຍສະເພາະ ແມ່ນເດັກ ນ້ອຍ.

ຜົນຜະລິດຂອງ ແກ່ນໝາກເຍົາແມ່ນຂຶ້ນກັບເມັດພັນທີ່ນຳມາປູກ; ພູມອາກາດ, ປະລິ ມານຜົນ, ແລະ ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນ, ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ດີ, ອາດຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມສ່ຽງສູງທາງດ້ານຜົນ ຜະລິດ ແລະ ລວມເຖິງການລົງທຶນນຳອີກ. ການເກັບກ່ຽວແກ່ນໝາກເຍົາ ຄວນເກັບ ກ່ຽວໃນຊ່ວງລະ ດູຜົນ ແລະ ນຳແກ່ນໄປເກັບຮັກສາໄວ້ຢູ່ພື້ນທີ່ທີ່ເໝາະສົມທີ່ສາມາດລະບາຍອາກາດໄດ້ດີໄດ້. ຂໍ້ສຳ ຄັນທີ່ຄວນຮູ້ແມ່ນ ນ້ຳມັນໝາກເຍົາບໍ່ສາມາດນຳມາກິນ ແລະບໍ່ຄວນນຳມາໃຊ້ເຂົ້າໃນການ ບໍລິໂພກ ຂອງຄົນ ແລະ ສັດ, ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການປູກໝາກເຍົາ ສາມາດປູກລວມກັບພືດທົ່ວໄປໄດ້ຕາມ ການນຳໃຊ້ດິນ.

5.2.1.2 ໝາກຮຸ່ງສາ

ໝາກຮຸ່ງສາເປັນພືດທີ່ພົບເຫັນໄດ້ງ່າຍຕາມພາກພື້ນເຂດຮ້ອນ.ມັນເປັນພືດທີ່ຈະເລີນເຕີບໃຫຍ່ ໄວ, ເປັນຊະນິດພືດຍືນຕົ້ນທີ່ເຕັຍ, ທີ່ມີຄວາມສູງປະມານ 20 ແມັດ. ໝາກຮຸ່ງສາເປັນພືດທີ່ທົນກັບສະ ພາບລະດູແລ້ງໄດ້ ແລະ ສາມາດສາມາດປູກໄດ້ຢູ່ ສປປ ລາວ, ໂດຍປາສະຈາກ ການຫົດນ້ຳ. ໝາກຮຸ່ງ ສາ ສາມາດປູກໄດ້ທຸກປີ ແລະສາມາດປູກແບບພືດໝູນວຽນຢ່າງເປັນລະບົບໄດ້. ໝາກຮຸ່ງສາບໍ່ຕ້ອງ ການດິນທີ່ດີ, ສະນັ້ນມັນສາມາດປູກຢູ່ໃນດິນທີ່ບໍ່ອຸດົມສົມບູນໄດ້. ໝາກຂອງຕົ້ນໝາກຮຸ່ງສາຈະບໍ່ສຸກ ໃນງ ໂຄງຮ່າງສຳຫລັບຄົນຕັດສິນໃຈ ເວລາດຽວກັນ, ມັນຈຶ່ງຫຍຸ້ງຍາກໃນການເກັບກ່ຽວ ເພາະວ່າຂໍ້ໝາກ ສ່ວນຫຼາຍຈະຕ້ອງຖືກເລືອກກ່ອນ, ຫລັງຈາກນັ້ນຈະຖືກເກັບກ່ຽວດ້ວຍມື 5 ເທື່ອຕໍ່ປີການເກັບກ່ຽວດ້ວຍ ຕໍ່ປີການເກັບກ່ຽວດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ ແລະຂັ້ນຕອນຕ່າງ ໆທີ່ເປັນລະບົບແຕ່ຂ້ອນຂ້າງມີລາຄາແພງ ເຮັດໃຫ້ມີການລົງທຶນສູງ.

ຈະຖືກເກັບກ່ຽວດ້ວຍມື 5 ເທື່ອຕໍ່ປີການເກັບກ່ຽວດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ ແລະ ຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ ທີ່ເປັນ ລະບົບແຕ່ຂ້ອນຂ້າງມີລາຄາແພງເຮັດໃຫ້ມີການລົງທຶນສູງ.

ແກ່ນຂອງໝາກຮຸ່ງສາບັນຈຸນ້ຳມັນປະມານ 60% ຂຶ້ນໄປ ແລະ ມີຜົນຜະລິດນ້ຳມັນສູງເຖິງ (0.4 ຫາ 1.8 ໂຕນ ຕໍ່ເຮັກຕ້າ) ທີ່ສາມາດນຳມາໃຊ້ເປັນປະໂຫຍດໄດ້. ນອກຈາກ ການນຳມາໃຊ້ເປັນນ້ຳມັນ ຊີວະພາບແລ້ວນ້ຳມັນໝາກຮຸ່ງສາຍັງສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດຢາ ແລະສານເຄມີອື່ນໆ. ນ້ຳມັນ ໝາກຮຸ່ງສາມີຄຸນລັກສະນະໜຽວ ກ່ວານ້ຳມັນຊະນິດອື່ນ. ສະນັ້ນການ ທີ່ຈະນຳນ້ຳມັນຈາກໝາກຮຸ່ງສາ

ສາມາດໃຊ້ກັບເຄື່ອງຈັກທົ່ວໄປມັນອາດເຮັດໃຫ້ມີບັນຫາທາງດ້ານເຕັກນິກຂອງຫົວສິດນໍ້າມັນຂອງເຄື່ອງຈັກ.

ແກ່ນໝາກຮຸ່ງສາແມ່ນມີພຶດຫຼາຍ (ພຶດຈຳນວນ 0.18 ກຣາມ ຕໍ່ ກິໂລສາມາດເຮັດໃຫ້ເສຍຊີວິດໄດ້). ສະນັ້ນ, ຈະເຮັດໃຫ້ຄົນມີອາການມືນເມົາໄດ້. ສະນັ້ນຕ້ອງລະວັງໃນເວລາເກັບກ່ຽວແລະ ລະວັງສັດລ້ຽງຂອງຕົນເອງເພື່ອບໍ່ໃຫ້ໄປກິນ.

5.2.1.3 ຖົ່ວເຫຼືອງ

ຖົ່ວເຫຼືອງກໍ່ແມ່ນມີຫຼາຍຢູ່ໃນລາວ ແລະ ໃນປັດຈຸບັນໄດ້ປູກຢູ່ໃນເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 8,920 ເຮັກຕ້າທີ່ໃຫ້ຜົນຜະລິດແກ່ນປະມານ 1.34 ໂຕນ ຕໍ່ເຮັກຕ້າ. ຖົ່ວເຫຼືອງສາມາດປູກໃນລະດັບ ຄວາມສູງກ່ວານ້ຳທະເລປະມານ 3.000 ແມັດຂຶ້ນໄປ. ສະນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງເໝາະສົມກັບການປູກຢູ່ ເຂດທີ່ມີພູສູງເຊັ່ນ: ພາກເໜືອຂອງລາວ. ຖົ່ວເຫຼືອງສາມາດເຮັດໃຫ້ດິນດີຄືກັບຖົ່ວຊະນິດ ອື່ນໆເພາະມັນມີຄວາມສາມາດປັບປຸງແກ້ດໃນໂຕຣເຈັນ (N) ທີ່ຢູ່ໃນດິນ. ຖົ່ວເຫຼືອງມີ ໂປຣຕິນ ແລະນ້ຳມັນຫຼາຍ, ມັນຍັງສາມາດເປັນອາຫານໃຫ້ກັບສັດ ແລະ ເປັນນ້ຳມັນໃຫ້ແກ່ການ ບໍລິໂພກຂອງມະນຸດໄດ້. ພາຍໃຕ້ອຸນຫະພູມຕ່ຳ, ນ້ຳມັນຈະປຸງເປັນໂປຣຕິນ, ສະນັ້ນການທີ່ມີ ອຸນຫະພູມສູງຈະດີກ່ວາ ໃນການຈະໄດ້ຮັບປະລິມານນ້ຳມັນສູງ. ຖົ່ວຈະມີນ້ຳມັນສູງສຸດ ປະມານ 20% , ນ້ຳມັນສາມາດບົບອອກໄດ້ ໂດຍໃຊ້ເຄື່ອງຈັກບົບລົດນ້ຳມັນທົ່ວໄປ. ການເກັບ ກ່ຽວເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ຄວນໃຊ້ແຮງງານຊາຍ ຖ້າຫາກບໍ່ມີເຄື່ອງຈັກເກັບກ່ຽວ. ຜົນຜະລິດ ນ້ຳມັນທີ່ໄດ້ 1 ເຮັກຕ່າ ປະມານ 0.17 – 0.67 ໂຕນຕໍ່ເຮັກຕ້າ.

5.2.1.4 ນ້ຳມັນປາມ

ປາມເປັນຕົ້ນໄມ້ຢືນຕົ້ນ ແລະ ມີອາຍຸທີ່ສາມາດນຳມາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດໄດ້ເຖິງ 30 ປີ, ໝາຍຄວາມວ່າ ມີໄລຍະເວລາຍາວ ຜົນຜະລິດການສັງເຄາະແສງຫລາຍຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ມີຜົນຜະລິດນ້ຳມັນ 7 ໂຕນ ຕໍ່ເຮັກຕ້າ ຕໍ່ປີ. ໃນປະຈຸບັນ ປາມເປັນພືດທີ່ໃຫ້ຜົນຜະລິດທາງດ້ານນ້ຳມັນ ສູງທີ່ສຸດໃນເຂດພາກພື້ນອາກາດຮ້ອນ. ຫລັງຈາກໄລຍະເວລາ 3 ປີ, ຈຶ່ງຈະສາມາດເກັບກ່ຽວຜົນຜະລິດປາມໄດ້. ສຳຫລັບການເພາະປູກປາມແມ່ນຕ້ອງການແຮງງານຫລາຍ, ຕ້ອງການປູຍ, ແລະອຸປະກອນການແພ່ພັນ. ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ມີການລົງທຶນສູງໃນທາງຊາວສວນ.

ຕົ້ນປາມມີຄວາມຕ້ອງການສູງທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມເຊິ່ງຕ້ອງມີຄວາມຊຸ່ມຊື່ນ, ມີອຸນຫະພູມເໝາະສົມ, ແລະມີຄວາມເຄັມໃນອາກາດ. ສະຖານທີ່ເໝາະສົມແບບນີ້ ແມ່ນພື້ນທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບທະເລ. ແຕ່ວ່າພື້ນທີ່ສ່ວນຫລາຍໃນປະເທດລາວພົບວ່າ ຜົນຜະລິດຈາກນ້ຳມັນປາມແມ່ນບໍ່ສາມາດເປັນໄປໄດ້ຍາກເຊິ່ງອາດເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມສ່ຽງໃນການລົງທຶນ.

5.2.2 ພຶດສຳຫຼັບການຜະລິດເຫຼົ້າ ເອຕາໂນນ

ພຶດທິສາມາດຜະລິດເປັນເຫຼົ້າ (ເອຕາໂນນ) ທີ່ສາມາດທົດແທນ ນໍ້າມັນແອັດຊັງທີ່ປະກອບ ມີນໍ້າຕານຫຼືແປ້ງ, ນໍ້າຕານ ແລະແປ້ງຈາກພຶດ ສາມາດຫາໄດ້ຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນໃນ ສປປ ລາວ ເຊັ່ນ: ອ້ອຍ, ມັນຕົ້ນ, ແລະສາລີ. ອົງຕາມ ກະຊວງ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ມີການ ຜະລິດ ອ້ອຍ ເປັນຈໍານວນຫຼາຍ (ປະມານ 6,000 ເຮັກຕ້າ), ແລະ ສາລີ (ປະມານ 115,000 ເຮັກຕ້າ) ໃນຂົງເຂດ ສປປ ລາວ. ພຶດທິໃຫ້ນໍ້າຕານ ແລະ ແປ້ງທີ່ໜ້າສົນໃຈທີ່ສຸດ ສໍາລັບການຜະລິດເຫຼົ້າ (ເອຕາໂນນ) ແມ່ນມີຄືດັ່ງລຸ່ມນີ້.

ການຜະລິດເຊື້ອໄຟເຫຼົ້າອີຕາໂນຕ້ອງຜະລິດຢູ່ໃນໂຮງງານຂະໜາດໃຫຍ່ເທົ່ານັ້ນ ເພາະການ ບົບດ້ວຍເຄື່ອງຈັກທົ່ວໄປ ບໍ່ສາມາດຄົ້ນເອົານໍ້າມັນໄດ້ຢ່າງໝົດລະອຽດ.

5.2.2.1 ຕົ້ນອ້ອຍ

ຕົ້ນອ້ອຍແມ່ນພຶດຊະນິດໜຶ່ງ ທີ່ມີການປ່ຽນພະລັງງານສັງເຄາະແສງທີ່ສູງທີ່ສຸດ. ມັນສາມາດ ໃຫ້ຜົນຜະລິດ ປະມານ 35 - 70 ໂຕນຂຶ້ນໄປຕໍ່ເຮັກຕ້າຕໍ່ປີ. ໃນ ສປປ ລາວ, ອ້ອຍ ແມ່ນໄດ້ຖືກປູກກວມ ເອົາເນື້ອທີ່ກວ່າ 6,000 ເຮັກຕ້າ ທີ່ສາມາດໃຫ້ຜົນຜະລິດສະເລ່ຍປະມານ 36 ໂຕນ ຕໍ່ເຮັກຕ້າ ແລະ ອ້ອຍເປັນພຶດທີ່ໃຫ້ພະລັງງານສູງ.

ພະລັງງານຫລັກທີ່ໄດ້ຈາກອ້ອຍແມ່ນ ນໍ້າຕານ ແລະ ພະລັງງານຄວາມຮ້ອນ. ນໍ້າຕານສາມາດ ປ່ຽນມາເປັນເຫຼົ້າເອຕາໂນນໄດ້. ນໍ້າຕານ ປະມານ 15 ກິໂລກຣາມ ເຮົາຈະໄດ້ເຫຼົ້າເອຕາໂນນ 1 ລິດ. ສໍາລັບ ການຜະລິດເຫຼົ້າຊີວະພາບ (ເອຕາໂນນ) ເພື່ອທົດແທນນໍ້າມັນແອັດຊັງ ແມ່ນຕ້ອງການເຄື່ອງ ອໍານວຍ ຄວາມສະດວກຂະໜາດໃຫຍ່. ອ້ອຍຕ້ອງການສານອາຫານຕ່າງໆສູງ ລວມເຖິງການໃຫ້ປຸຍ ຢ່າງສະໝໍ້າ ສະເໝີ. ພຶດຊະນິດນີ້ ມັກ ແດດ ແລະສະພາບອາກາດຮ້ອນ; ອ້ອຍບໍ່ສາ ມາດທົນ ກັບອາ ກາດທີ່ເຢັນ ແລະ ຍັງສາມາດເກີດພະຍາດໄດ້ງ່າຍອີກນໍາ. ໃນເອເຊຍ, 60 % ຂຶ້ນໄປຂອງການເກັບ ກ່ຽວຜົນຜະລິດ ແມ່ນຖືກທໍາລາຍໂດຍພະຍາດ. ສະພາບປະລິມານນໍ້າຝົນທີ່ດີທີ່ສຸດ ແມ່ນຢູ່ໃນລະ ຫວ່າງ 1,000 ແລະ 1,200 ມິນລີແມັດ. ການເກັບກ່ຽວແມ່ນຕ້ອງການແຮງງານມືຫລາຍ, ການເກັບກ່ຽວ ມີຄວາມອັນຕະລາຍຫລາຍ ໂດຍສະເພາະຖ້າຕົ້ນອ້ອຍຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກຈູດ ເພາະວ່າຖ້າຈູດອ້ອຍແລ້ວຈະ ຊ່ວຍໃຫ້ຄົນງານສາມາດເຫັນ ຫລື ສິ່ງອັນຕະລາຍອື່ນໆ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ໃບຂອງອ້ອຍບໍ່ບາດມີ ຫລື ແຂນ. ການອະນາໄມສວນອ້ອຍ ຈະຊ່ວຍຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່ອຸບັດຕິເຫດທີ່ຈະຖືກມົດບາດ ຫລື ພົນໄດ້.

5.2.2.2 ມັນຕົ້ນ

ມັນຕົ້ນ ເປັນພຶດທີ່ມີຫົວເປັນຮາກເຊິ່ງສາມາດພົບເຫັນຫຼາຍຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ, ຊາວສວນແມ່ນ ຮູ້ຈັກມັນຕົ້ນ ເຊິ່ງມັນເຮັດໃຫ້ງ່າຍຂຶ້ນໃນການພັດທະນາພຶດຊະນິດນີ້. ເຮົາສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າມັນຕົ້ນ ເປັນພຶດທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງສານອາຫານສູງ ເພາະວ່າມັນໄດ້ກອບມີທາດ ເຄວຊຽມ(Ca)(50ມິນລີກຣາມ

/100 ກຣາມ), ທາດຟອດສໍຟໍຣັດ(P)(40ມິນລິກຣາມ/100 ກຣາມ) , ແລະ ທາດວິຕາມິນຊີ (25 ມິນລິກຣາມ/100ກຣາມ).

ມັນຕົ້ນຍັງສາມາດນຳມາເປັນຢາ ພື້ນເມືອງທີ່ສາມາດປັບປົວອາການເຈັບທ້ອງ, ໄຂ້ມາເລເຣຍ, ເຈັບຫົວ ແລະ ການເຈັບເປັນທົ່ວໄປ. ມັນຕົ້ນຍັງສາມາດນຳມາ ຜະລິດເປັນແປ້ງ ນອກຈາກການຜະລິດເປັນ ເອຕາໂນ ສຳລັບພະລັງງານ. ຜົນຜະລິດເອຕາໂນນດ້ວຍມັນຕົ້ນ ສາມາດສ້າງກຳໄລ ແລະ ໄດ້ຮັບ ຜົນທີ່ ດີທາງດ້ານພະລັງງານ ແລະ ມີປະສິດທິພາບສູງ ໃນການສັງເຄາະແສງ ໃນປະເພດ ພືດ C4.

ຄຸນປະໂຫຍດຂອງມັນຕົ້ນ ແມ່ນຢູ່ຮາກ ແລະຢູ່ກ້ານ, ຮາກແມ່ນສາມາດເປັນອາຫານ ແລະ ນຳໄປຜະລິດເປັນພະລັງງານ, ສ່ວນກ້ານແມ່ນນຳໄປເຮັດເປັນພະລັງງານຊີວະມວນ ຊີວະມວນນີ້ສາ ມາດນຳມາຜະລິດເປັນພະລັງງານໄດ້. ຕົວຢ່າງ: ແກ້ວຊີວະມວນ.

ຜົນເສຍຂອງມັນຕົ້ນແມ່ນພືດທີ່ ເລັ່ງສານໃດໜຶ່ງທີ່ເປັນພິດ ທີ່ມີຜົນເສຍຕໍ່ຄົນ ແລະ ສັດ.

ມັນຕົ້ນຕ້ອງໃຊ້ເວລາຢ່າງຕໍ່າ 8 ເດືອນ ໃນ ການຈະເລີນເຕີບໃຫຍ່. ແຕ່ວ່າໃນລະດູແລ້ງ ຫຼື ລະ ດູໜາວ ມັນຕົ້ນຕ້ອງການ 18 ເດືອນຫຼືຫຼາຍ ກວ່າໃນການເຕີບໃຫຍ່ ຕາມສະພາບອາກາດໃນ ສປປ ລາວ, ມັນຕົ້ນຍັງເປັນພິດ ທີ່ ສາມາດປູກແບບຍືນຍົງ ແລະ ມັນຍັງເປັນພິດທີ່ປູກແບບລະບົບໝູນວງ ກັບພືດຕ່າງໆໄດ້.

ຜົນຜະລິດຈາກຮາກແມ່ນໄດ້ປະມານ 90 ໂຕນ ຕໍ່ເຮັກຕ້າ, ໃນທົ່ວໂລກແມ່ນສະ ເລ່ຍ ປະມານ 10 ໂຕນ ຕໍ່ເຮັກຕ້າ, ການເກັບກ່ຽວມັນຕົ້ນ ແມ່ນມີຄວາມຕ້ອງການແຮງງານຫຼາຍ, ແລະການເກັບກ່ຽວ ຫົວມັນຕົ້ນທີ່ມີຂະໜາດໃຫຍ່ ແມ່ນຕ້ອງການພື້ນທີ່ກວ້າງ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມສູງ. ສະນັ້ນ, ການລົງ ທຶນສຳລັບການປູກຝັງ ແລະ ຂັ້ນຕອນລະບົບຕ່າງໆ ນັ້ນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍ.

5.2.2.3 ສາລີ

ສາລີສາມາດປູກໄດ້ໃນ ສປປ ລາວ ເຊິ່ງມັນສາມາດປູກໄດ້ໃນລະດູຮ້ອນ ແລະ ໃນພື້ນທີ່ໆເປົ່າ ຫວ່າງຊົ່ວຄາວ. ເພາະໄລຍະເວລາໃນການສຸກຂອງສາລີນັ້ນສັ້ນ ພຽງແຕ່ 90 ເຖິງ 100ວັນ. ຊ່ວງ ເວລາການເກັບກ່ຽວແມ່ນໄດ້ຕະຫລອດ. ຜົນຜະລິດສະເລ່ຍແມ່ນ 1,5 ເຖິງ 2 ໂຕນ ຕໍ່ເຮັກຕ້າ ຕໍ່ປີ.

ນອກຈາກຜະລິດເປັນເຫລົ້າເອຕາໂນແລ້ວ, ສາລີຍັງສາມາດນຳມາຜະລິດເປັນອາຫານໄດ້. ຕົວ ຢ່າງ: ເຂົ້າຈີ່.

ສາລີມີຊ່ວງໄລຍະເວລາສັ້ນ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຕ້ອງການຄວາມພະຍາຍາມສູງເຂົ້າໃນການເພາະປູກ ເຊິ່ງມັນເຮັດໃຫ້ມີແຮງງານ ແລະການລົງທຶນໃສ່ເຄື່ອງຈັກຂ້ອນຂ້າງສູງເພື່ອຜະລິດສາລີ. ໃນປັດຈຸບັນ ຍັງບໍ່ມີຄວາມແນ່ນອນວ່າຈະສາມາດໃຊ້ເຄື່ອງຈັກເຂົ້າໃນການເກັບກ່ຽວສາລີ ເພາະວ່າເຄື່ອງຈັກຍັງບໍ່ທັນ ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ ແລະອາດຈະມີລາຄາສູງ. ເນື່ອງຈາກວ່າສາລີບໍ່ແມ່ນຕົ້ນໄມ້ຍືນຕົ້ນ, ສະນັ້ນຈຶ່ງຕ້ອງໃຊ້ ຄວາມພະຍາຍາມສູງເຂົ້າໃນການເພາະປູກ ແລະການເກັບກ່ຽວຈະຕ້ອງມີທຸກໆປີ ຫລື ທຸກໆເທື່ອຂອງ ການປູກ.

ພາກທີ 6 ການຫຼຸດຜ່ອນການຊົມໃຊ້ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ (Fossil Fuel)

ຄໍາເນາະນໍາຫຼັກໆໃນການຫຼຸດຜ່ອນການຊົມໃຊ້ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟໃນການສັນຈອນ:

1. ບໍ່ຄວນຂັບລົດເກີນ 90 ກິໂລແມັດ ຕໍ່ຊົ່ວໂມງ;
2. ໃຊ້ການຂົນສົ່ງສາທາລະນະ;
3. ມອດຈັກລົດໃນເວລາທີ່ຢຸດລົດ.
4. ທາງດຽວກັນຂໍລົດຄັນດຽວກັນ, ຫລືກລຽງຂໍລົດຫລາຍຄັນຖ້າບໍ່ຈໍາເປັນ;
5. ຫລືກລຽງການສັນຈອນໄປມາໃນຊ່ວງເວລາທີ່ມີລົດຫລາຍຕາມທ້ອງຖະໜົນ;
6. ຕິດຕໍ່ສື່ສານວຽກງານຜ່ານໂທລະສັບ ຫລື ແຟັກ ແທນການສັນຈອນເພື່ອຫລີກລ້ຽງລົດຕິດຂັດຕາມທ້ອງຖະໜົນ;
7. ວາງແຜ່ນກ່ອນອອກເດີນທາງ;
8. ສູບລົມຢາງລົດໃຫ້ເຕັມ ແລະຮັກສາເຄື່ອງກອງອາກາດໃຫ້ສະອາດຢູ່ສະເໝີ;
9. ບໍ່ຄວນບັນທຸກເຄື່ອງຫລາຍເກີນໄປຖ້າບໍ່ຈໍາເປັນ;
10. ເຊັກເຄື່ອງຈັກຢູ່ເລື້ອຍໆ.

ພາກທີ 7 ຄໍາເນາະນໍາກ່ຽວກັບເປົ້າໝາຍນະໂຍບາຍ ແລະຍຸດທະສາດໃນການສະໜັບສະໜູນການສົ່ງເສີມ ແລະ ການພັດທະນາເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ

ໃນພາກນີ້ໄດ້ນໍາສະເໜີໂຄງຮ່າງທາງດ້ານການເມືອງເບື້ອງຕົ້ນ ເຊິ່ງຈະຮັບຮອງຍຸດທະສາດການ ພັດທະນາເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ທີ່ຈະເພີ່ມພູນຜົນກໍາໄລເພື່ອຄໍາຈຸນບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ປະຊາຊົນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມລວມໄປເຖິງຍັງສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ການຫຼຸດຜ່ອນການນໍາເຂົ້ານໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຈາກຕ່າງປະເທດເປົ້າໝາຍສໍາຄັນ ແລະ ຈຸດມັງໝາຍຍຸດທະສາດ ທີ່ຈະບັນລຸແມ່ນໄດ້ສະແດງຢູ່ໃນພາກຂ້າງລຸ່ມນີ້. ເປົ້າໝາຍເຫຼົ່ານີ້ ບໍ່ໄດ້ລະອຽດ ແລະ ປະກອບດ້ວຍຄວາມຄິດລິເລີ່ມ ເພື່ອກະຕຸ້ນໃຫ້ມີການປົກສາທາລິລະຫວາງ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.

ຄໍາຊີ້ແຈງເຫດຜົນ: ການນໍາເຂົ້ານໍ້າມັນເປັນອົງປະກອບຫຼັກໆໃນການຂາດດຸນຂອງປະເທດ. ເພື່ອຮັບຮອງບັນຫານີ້, ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ມີນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານ ທີ່ສົ່ງເສີມພະລັງງານພາຍໃນເພື່ອ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງຂອງປະເທດ. ເພື່ອບັນລຸນະໂຍບາຍນີ້ ການນໍາໃຊ້ນໍ້າມັນທີ່ນໍາເຂົ້າມາສໍາຫລັບການຄົມມະນາຄົມ ແລະເຂົ້າໃນການກະຈາຍກະແສໄຟຟ້າຄວນຈະຖືກທົດແທນດ້ວຍການໃຊ້ເຊື້ອໄຟພະລັງງານໝູນວຽນພາຍໃນປະເທດ.

ສໍາຫລັບເປົ້າໝາຍນີ້, ເວລານີ້ເປັນເວລາທີ່ສໍາຄັນທີ່ຄວນຈະສ້າງໂຄງຮ່າງນະໂຍບາຍທີ່ສຸມໃສ່ ການສົ່ງເສີມທັງດ້ານການຊົມໃຊ້ເຊື້ອໄຟຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ລວມທັງການຊົມໃຊ້ ແລະພັດທະນາເຊື້ອໄຟຊີວະພາບພາຍໃນປະເທດ. ເພື່ອພັດທະນາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງຍຸດທະສາດການປະຕິບັດທີ່ສາມາດມີໄລຍະຍາວ, ລະບົບທີ່ຈະນໍາມາພັດທະນານັ້ນຈະຕ້ອງມີຜົນກໍາໄລ ແລະມີຄວາມໝັ້ນຄົງ.

7.1 ຫົວຂໍ້, ເປົ້າໝາຍ, ແລະ ຫຼັກການ

7.1.1 ຫົວຂໍ້ຫຼັກ

ຫົວຂໍ້ຫຼັກໃນການປຸກພືດພະລັງງານແມ່ນເພື່ອທົດແທນການນຳໃຊ້ນຳ້ມັນເຊື້ອໄຟ. ຢູ່ ສປປ ລາວ ນຳ້ມັນເຊື້ອໄຟແມ່ນນຳເຂົ້າມາຈາກຕ່າງປະເທດເຖິງ 100%.

ການຜະລິດເຊື້ອໄຟຊີວະພາບໂດຍໃຊ້ພືດທ້ອງຖິ່ນໃນປະເທດຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດພາຍໃນດີຂຶ້ນ. ການປຸກພືດພະລັງງານຈະກະຈາຍຫລາຍໆໂອກາດເຊັ່ນ: ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳເຂົ້າໃນຂະແໜງກະສິກຳ ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍແບ່ງເປົ້າບັນຫາທາງດ້ານຄວາມທຸກຍາກພາຍໃນປະເທດຕາມເສັ້ນທາງ ເປົ້າໝາຍ ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ພັດທະນາຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ. ນອກຈາກນີ້ ສຳຫລັບປະເທດລາວ ແມ່ນມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຫລາຍ ເພາະພືດພະລັງງານນັ້ນສາມາດປຸກໄດ້ຢູ່ຕາມພື້ນທີ່ໆບ່າງາມຫລື ພື້ນທີ່ໆໃຊ້ ການອັນອື່ນບໍ່ໄດ້ ເຊິ່ງມີຫລາຍຢູ່ໃນປະເທດລາວ.

7.1.2 ເປົ້າໝາຍຫຼັກ

ເປົ້າໝາຍຫຼັກເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການນຳເຂົ້ານຳ້ມັນເຊື້ອໄຟ.

ເຊິ່ງໝາຍຄວາມວ່າ:

- ເພື່ອບັນລຸການໃຊ້ນຳ້ມັນເຊື້ອໄຟໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລະ ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍຂຶ້ນໃນລະດັບປະເທດ
- ເພື່ອພັດທະນາການຜະລິດ ແລະ ນຳໃຊ້ເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ

7.1.3 ຫຼັກການທົ່ວໄປ

ການພັດທະນານະໂຍບາຍເລົ່ານີ້ຈະຕ້ອງໄດ້ພາດພິງເຖິງ ຫຼັກການທົ່ວໄປດັ່ງທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນຂ້າງລຸ່ມນີ້:

ຫຼັກການທີ 1:

ຫຼຸດຜ່ອນການນຳເຂົ້ານຳ້ມັນເຊື້ອໄຟ ເພື່ອຊ່ວຍຫຼຸດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງປະເທດລົງ, ຄຳຈຸນການເຕີບໃຫຍ່ຂອງເສດທະກິດແຫ່ງຊາດ ຜ່ານການພັດທະນາການສົ່ງອອກເຊື້ອໄຟຊີວະພາບໃຫ້ປະເທດທີ່ໃກ້ຄຽງເຊັ່ນ: ປະເທດຈີນ, ເພື່ອເພີ່ມ GDP (ຜະລິດຕະພັນລວມພາຍໃນ) ຂອງປະເທດ, ປັບປຸງສັດສ່ວນການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ, ແລະ ເພື່ອຮັກສາຄ່າເງິນເຜີ້.

ຫຼັກການທີ 2:

ພັດທະນາເຊື້ອໄຟຊີວະພາບໃຫ້ເປັນຂະແໜງເສດທະກິດໃໝ່ທີ່ສ້າງລາຍໄດ້ໃໝ່, ແລະ ວຽກງານໃໝ່ໃຫ້ກັບປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍສະເພາະປະຊາຊົນຢູ່ເຂດຫ່າງໄກ, ເພື່ອຊຸກຍູ້ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ.

ຫຼັກການທີ 3:

ສົ່ງເສີມການຜະລິດເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ແລະ ເທັກໂນໂລຢີທີ່ເໝາະສົມສຳຫຼັບການພິສູດພື້ນທີ່ຕ່າງໆວ່າ ເປັນພື້ນທີ່ ທີ່ບໍ່ສາມາດນຳມາພັດທະນາໃນການປູກພືດສຳຫຼັບເປັນອາຫານໂດຍສະເພາະແມ່ນຕົ້ນໄມ້ ໃຫຍ່ທີ່ເປັນສິນຄ້າ ກ່ຽວກັບໄມ້ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ ລ່ວມໄປເຖິງພື້ນທີ່ ທີ່ມີ ວັດທະນາທຳ ຫຼື ສາດສະນາກໍ່ຄວນຖືກລະເວັ້ນ.

ຫຼັກການທີ 4:

ສົ່ງເສີມການຜະລິດ ແລະ ນຳໃຊ້ເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ເຊິ່ງບໍ່ສ້າງຜົນກະທົບທີ່ບໍ່ດີ ຕໍ່ຊີວິດເສດທະກິດສັງ ຄົມ, ສັບສິນທາງດ້ານວັດທະນາະທຳ ແລະ ທຳມະຊາດ, ເພື່ອປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມທາງດ້ານວັດທະນະ ທຳ ແລະ ທຳມະຊາດຂອງ ສ.ປ.ປ.ລາວ ໂດຍສະເພາະພື້ນທີ່ປູກຝັງ

ຫຼັກການທີ 5:

ສະນັບສະນູນ ແລະ ສົ່ງເສີມອົງການຜູ້ຜະລິດທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ນັກລົງທຶນ ໃນຂັ້ນບ້ານທີ່ສາມາດສົ່ງເສີມ ຜົນກຳໄລໃຫ້ກັບປະຊາຊົນລາວ.

ຫຼັກການທີ 6:

ຮ່ວງຮັບສະພາບທີ່ຖືກກັດໝາຍ ແລະ ດ່ານການເງິນທີ່ເໝາະສົມສຳຫຼັບ ນັກລົງທຶນ ແລະ ຊາວສ່ວນທີ່ ອາດຈະຖືກວ່າຈ້າງ ຫຼື ເຮັດສັນຍາເປັນທຸ້ນສ່ວນກັນ.

ຫຼັກການທີ 7:

ສົ່ງເສີມເທັກໂນໂລຢີໃໝ່ ເພື່ອການຜະລິດນຳ້ມັນ ໄບໂອດີເຊວ ແລະ ເຫຼົ້າຊີວະພາບອີຕາໂນ.

ຫຼັກການທີ 8:

ສົ່ງເສີມການຄົ້ນຄ້ວາດ້ານເທັກໂນໂລຢີໃໝ່ກ່ຽວກັບເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ.

7.2 ຍຸດທະສາດ ແລະ ເປົ້າໝາຍ

7.2.1 ຍຸດທະສາດທີ່ນຳສະເໜີ

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ໄດ້ນຳສະເໜີຫລາຍໆນະໂຍບາຍຂອງລັດ ທີ່ຮ່າງຫລັກການ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຂອງປະເທດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ດ້ານການສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ເຊື້ອໄຟຢ່າງມີປະ ສິດທິ ພາບ ແລະ ການນຳໃຊ້ - ພັດທະນາເຊື້ອໄຟຊີວະພາບແບບທາງເລືອກໃນ ສປປ ລາວ.

ນະໂຍບາຍຕ່າງໆມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ການສົ່ງເສີມການປະຫຍັດເຊື້ອໄຟ ແລະ ການຊົມໃຊ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ເລີ່ມຈາກອົງການ ຂອງພາກລັດຕ່າງໆ.
2. ການສົ່ງເສີມການປູກພືດນຳ້ມັນສຳຫລັບນຳມາບົບເອົານຳ້ມັນເພື່ອຜະລິດໄບໂອດີເຊວ ແລະ ເຫລົ້າຊີວະພາບອີຕາໂນເພື່ອນຳມາໃຊ້ເຂົ້າໃນເຄື່ອງຈັກແຮງນ້ອຍ, ຫລັງຈາກນັ້ນຈຶ່ງພັດທະນາ ມາໃຊ້ກັບເຄື່ອງຈັກແຮງໃຫຍ່.

3. ການສົ່ງເສີມ ແລະ ກະຈາຍການປະຫຍັດເຊື້ອໄຟ, ການນຳໃຊ້ເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ແລະ ການຜະລິດຈາກການໃຊ້ເທັກໂນໂລຢີທົ່ວໄປຈົນເຖິງການໃຊ້ເທັກໂນໂລຢີທີ່ທັນສະໄໝໃນທົ່ວປະເທດ.
4. ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນສາທາລະນະ ແລະ ການນຳເຂົ້າທີ່ເໝາະສົມຕໍ່ສັງຄົມລາວຂອງຕ່າງຊາດ ແລະ ເທັກໂນໂລຢີໂດຍກະກຽມການວັດແທກຄວາມດົງດູດ.
5. ສະໜັບສະໜູນພາກເອກະຊົນໃນການຄົ້ນຄ້ວາ, ສົ່ງເສີມ, ພັດທະນາ ແລະ ການລົງທຶນດ້ານເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ.

7.2.2 ເປົ້າໝາຍທີ່ນຳສະເໜີ

ນະໂຍບາຍການພັດທະນາເລົ່ານີ້ຄວນຈະຖືກກັບເປົ້າໝາຍທີ່ແນ່ນອນເຊິ່ງມີ 2 ເປົ້າໝາຍດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ຫຼຸດຜ່ອນການນຳໃຊ້ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ (Fossil Fuel) ໃຫ້ໄດ້ 5% ທຸກປີເລີ່ມແຕ່ປີ 2008 ເປັນຕົ້ນໄປ.
2. ນຳໃຊ້ເຊື້ອໄຟຊີວະພາບໃຫ້ໄດ້ 5% ຂອງການຊົມໃຊ້ເຊື້ອໄຟທັງໝົດໃນປີ 2015.

➤ ການສ້າງເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວຄວນຈະຕ້ອງມີການປຶກສາຫາລືໂດຍນັກຊ່ຽວຊານເພື່ອຈະໄດ້ທົນທາງທີ່ແທ້ຈິງທີ່ສາມາດນຳມາປະຕິບັດໄດ້.

ພາກທີ 8 ຈຸດມັງໝາຍທີ່ນຳສະເໜີ ແລະ ຄຳເນາະນຳໃນການປະຕິບັດ

ໃນພາກນີ້ໄດ້ກະກຽມໂຄງຮ່າງນະໂຍບາຍການພັດທະນາເພື່ອສົ່ງເສີມອຳນາດຂອງທ້ອງຖິ່ນ, ປະເທດ ແລະ ສາທາລະນະໃນການຊົມໃຊ້ເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ.

ບາງຍຸດທະສາດ, ຄຳເນາະນຳໃນການປະຕິບັດໄດ້ຖືກນຳສະເໜີເພື່ອການປະຕິບັດນະໂຍບາຍເຫຼົ່ານີ້. –ເຊິ່ງສາມາດກະຕຸ້ນໃຫ້ມີການປຶກສາຫາລືໃນຕໍ່ໜ້າລະຫວ່າງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມງານສຳມະນາ.

8.1 ຈຸດປະສົງທີ່ນຳສະເໜີ

ມັນເພື່ອພັດທະນາ, ສົ່ງເສີມ, ແລະ ສະໜັບສະໜູນ:

- ✓ ສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາເພື່ອຫຼີກລ້ຽງການເລີ່ມຕົ້ນທີ່ຂາດຄວາມຮູ້.
- ✓ ລົງທຶນໃສ່ເທັກໂນໂລຢີທີ່ເໝາະສົມເພື່ອຊຸມຊົນ.
- ✓ ລົງທຶນໃສ່ເທັກໂນໂລຢີໃໝ່ເພື່ອການຄ້າ.
- ✓ ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳໂດຍທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມຜ່ານກິດຈະກຳການກະຈາຍລາຍໄດ້ອື່ນໆ.

- ✓ ການຕະຫຼາດແບບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສະໜອງການສົ່ງອອກ ດ້ວຍລາຄານຳມັນຊີວະພາບທີ່ຢູ່ໃນເກນຕ່ຳ
- ✓ ການປູກປ່າທົດແທນ ແລະ ໃຊ້ພື້ນທີ່ໃຊ້ການປູກພືດອື່ນບໍ່ໄດ້.
- ✓ ການດຳເນີນວຽກງານການຜະລິດທີ່ສະອາດ.
- ✓ ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຄົນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມໃນຂະນະທີ່ເສດຖະກິດຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງໜັ້ນຄົງ.

ມີ 8 ຈຸດປະສົງດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ສ້າງເປົ້າໝາຍໃນການປະຫຍັດເຊື້ອໄຟ ແລະ ການພັດທະນາເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ.
2. ຫຼຸດຜ່ອນການນຳເຂົ້ານຳມັນເຊື້ອໄຟ.
3. ສົ່ງເສີມການປະຫຍັດເຊື້ອໄຟ ແລະ ການໃຊ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.
4. ສະໜັບສະໜູນການສົ່ງເສີມການຜະລິດ ແລະ ການນຳໃຊ້ເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ.
5. ສ້າງຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມຊັດເຈນກ່ຽວກັບນຳມັນເຊື້ອໄຟຕໍ່ຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ຜູ້ຊົມໃຊ້.
6. ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ບັນຫາໂລກຮ້ອນ.
7. ສົ່ງເສີມເທັກໂນໂລຢີໃໝ່ໃນການພັດທະນາເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ.
8. ຍຸດເຊົາ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນການສົ່ງອອກພືດເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ.

8.2 ຄຳເນາະນຳໃນການປະຕິບັດ

ການປະຕິບັດບາງຢ່າງຄວນຈະຖືກພັດທະນາເພື່ອໃຫ້ບັກລຸຈຸດປະສົງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຂັ້ນເທິງ, ການປະຕິບັດບາງຢ່າງໄດ້ສະແດງໃນລຸ່ມນີ້:

- ນອກຈາກການສຳຫຼວດ, ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການວິເຄາະຕ່າງໆ. ການລວບລວມ ຂອງຜົນການສຶກສາທີ່ໄດ້ຮັບຜ່ານມາ ແລະ ການດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ. ການວິ ເຄາະຂໍ້ມູນທີ່ມີຢູ່ (ປຶ້ມ, ຂໍ້ມູນຈາກອິນເຕີເນັດ, ແຜນທີ່ ແລະ ປຶ້ມແຜນ ທີ່ຕ່າງໆ) ແລະ ການກະກຽມລົງສຳຫຼວດພື້ນທີ່ຕົວຈິງ.
- ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຕ່າງໆ ຂອງການປະເມີນຜົນສຳຫຼັບການພິຈາລະນາເພີ່ມ ໃນດ້ານການປົກສາຫາລື ແລະ ພິຈາລະນາກັບຫຼາຍພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
- ການປະຕິບັດຂອງການສຶກສາ ກ່ຽວກັບການປະເມີນຜົນກະທົບທີ່ມີຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ (SEIA) ສຳຫຼັບຫຼາຍໆແຜນການໃຫຍ່ ຂອງການເພາະປູກ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານ ການຕົກລົງເຫັນດີກ່ອນການສຳປະທານນຳໃຊ້ທີ່ດິນເພື່ອໃຊ້ເຂົ້າໃນການເພາະປູກ
- ວາງແບບແຜນຂໍ້ຕົກລົງ ແລະ ສັນຍາຕ່າງໆ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ເໝາະສົມລະຫວ່າງຜູ້ ຜະລິດທີ່ເປັນອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ, ຊາວກະສິກອນ ແລະ ລະບົບຂອງສາຂາອື່ນໆ ຕົວຢ່າງ: ສັນຍາຂອງບໍລິສັດ ຊັບລະບົບ.

- ການຄົ້ນຄວ້າພັດທະນາ ໃນການປະຕິບັດງານຕົວຈິງ ຂອງການຜະລິດນໍ້າມັນຊີ ວະພາບນັ້ນ ຄວນຢູ່ໃນຂອບເຂດການຮ່ວມມືຂອງມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ ແລະ ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ ໃນດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ໜ່ວຍງານເຕັກ ນັກວິຊາການ ແລະ ກອງສົ່ງເສີມກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ສໍາຫຼັບການປະຕິບັດວຽກງານຕົວຈິງ ທີ່ລວມທັງການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ການສົ່ງເສີມ.
- ການສົ່ງເສີມ ໂຄງການທີ່ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາເຊື້ອໄຟຊີວະພາບພາຍໃຕ້ອົງການ ສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານແລະຜູ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຕ່າງໆ.
- ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ແມ່ນອໍານາດຫຼັກທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນດ້ານພະລັງງານໃນປະເທດລາວ ແລະ ຄວນເປັນຜູ້ຮ່ວມຫຼັກສໍາຫຼັບທຸກອໍານາດໃນປະເທດທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ, ເຊິ່ງຄວນຮ່ວມມືໃນທຸກໂຄງການສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ລວບລວມຂໍ້ມູນຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ສາທາລະນະ ແລະ ເອກະຊົນ. ໃນການດໍາເນີນການ ແລະ ລາຍງານດ້ານເຊື້ອໄຟຊີວະພາບໃນປະເທດ ແລະ ຄວບຄຸມທຸກພາກສ່ວນເຫຼົ່ານີ້ພາຍໃຕ້ນະໂຍບາຍເຊິ່ງລວມມີພະລັງງານ (ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້).
- ສົ່ງເສີມສິ່ງພິມຕ່າງໆສໍາຫຼັບກິດຈະກຳເຊື້ອໄຟຕ່າງໆໃນປະເທດ.

8.3 ຜົນຂອງງານສໍາມະນາ ແລະ ຄໍາແນະນຳໃນຕໍ່ໜ້າກ່ຽວກັບການປະຕິບັດດ້ານເຊື້ອໄຟຊີວະພາບໃນ ສປປ ລາວ

ງານສໍາມະນາໄດ້ດໍາເນີນການ ເພື່ອລວບລວມຄວາມສົນໃຈ ຂອງຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຫຼັກໃນຂະແໜງການເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ. ງານສໍາມະນານີ້ໄດ້ຈັດຂຶ້ນໃນວັນທີ 31 ເດືອນມັງກອນ ປີ 2008 ທີ່ ຫ້ອງປະຊຸມຂອງກົມໄຟຟ້າ, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ທີ່ ວຽງຈັນ, ສປປ ລາວ.

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມງານສໍາມະນາແມ່ນຕົວແທນຈາກຫຼາຍໆສະຖາບັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂະແໜງເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ. ລາຍຊື່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມງານສໍາມະນາໄດ້ສະແດງຢູ່ໃນພະນວກທີ 3.

ອີງຕາມເອກະສານທີ່ປະກອບໃນງານສໍາມະນາທີ່ມາຈາກ ທ່ານ ປົວເທບ ມະໄລຄໍາ, ຫົວໜ້າພະແນກ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມງານສໍາມະນາໄດ້ແນະນຳການປັບປຸງ ແລະ ໃຫ້ຄໍາແນະນຳ ບາງຢ່າງເຊິ່ງໄດ້ລວບລວມມາດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ອົງການອິດສະຫຼະຄວນຈະຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນນະໂຍບາຍແລະຍຸດທະສາດຕ່າງໆກ່ຽວກັບເຊື້ອໄຟຊີວະພາບແລະຈະຮັບຜິດຊອບໃນການຄົ້ນຄວ້າພືດທີ່ເປັນໄປໄດ້, ການເກັບພາສີດ້ານເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ, ແລະ ການຕະຫຼາດ. ສູນຄົ້ນຄວ້າ-ທົດລອງພະລັງງານທົດແທນລາວໄດ້ຖືກສະໜັບສະໜູນໃຫ້ຮັບພາລະນີ້.
2. ບໍລິສັດນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟລາວຈະຜະລິດ ແລະ ກະກຽມການຄິດໄລ່ເນື້ອທີ່ຕ້ອງການນໍາມາປູກພືດ

ສຳຫຼັບຜະລິດເຊື້ອໄຟຊີວະພາບເພື່ອບັນລຸຕາມຄາດໝາຍແລກທີ່ຈະຊົມໃຊ້ເຊື້ອໄຟຊີວະພາບໃຫ້ໄດ້5% ໃນປະລິມານການນຳໃຊ້ເຊື້ອໄຟຕໍ່ປີພາຍໃນ ສປປ ລາວ.

3. ຂໍ້ມູນສະຖິຕິກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າ ແລະການນຳໃຊ້ລົດເທຣກເຕີ້ ແລະຈັກບໍ່ນຳທີ່ໃຊ້ນຳມັນ ກາຊວນຄວນຈະຖືກເກັບກຳ ເພື່ອສາມາດນຳມາວາງແຜນທາງດ້ານການຜະລິດເຊື້ອໄຟຊີວະພາບໃນຕໍ່ໜ້າໄດ້. ມັນໄດ້ມີການລາຍງານວ່າ ລົດເທຣກເຕີ້ 270,000 ຄັນ ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໃນ ສປປ ລາວ.
4. ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບການເກັບພາສີດ້ານເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ຄວນຈະຖືກຊີ້ແຈງຢ່າງຈະງ ແຈ້ງ ຫຼື ການເກັບພາສີໃນການເຄື່ອນໄຫວດ້ານເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ຄວນຈະຖືກຫຼີກລ້ຽງເພື່ອກະຕຸ້ນຊາວສວນ ແລະດຶງດູດພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ມີການຝຶກຝົນເພື່ອຄວາມໝັ້ນຄົງ.
5. ໂຄງການປູກພືດເພື່ອເປັນວັດຖຸດິບ ໂດຍສະເພາະແມ່ນໝາກເຍົາ ຄວນຈະຖືກພັດທະນາໃນພື້ນທີ່ໜ້ອຍສາມາດນຳມາໃຊ້ປະໂຫຍດໃນການປູກພືດຊະນິດອື່ນໄດ້. ຫຼັກການຂອງການປູກພືດເຊື້ອໄຟຊີວະພາບໂດຍບໍ່ລົບກວນການປູກພືດທີ່ເປັນອາຫານເພື່ອຮັບຮອງທຸກໆໂຄງການພັດທະນາເຊື້ອໄຟຊີວະພາບຢ່າງໝັ້ນຄົງ.
6. ໂຄງການຕ່າງໆໃຊ້ເທັກໂນໂລຢີໃໝ່ໂດຍເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມເພື່ອຜະລິດເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ຄວນຈະຖືກສະໜັບສະໜູນໂດຍອຸດສະຫະກຳ.

ຜູ້ຂຽນບົດລາຍງານນີ້ ແລະຜູ້ຈັດງານສຳມະນາພາຍໃຕ້ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ອົງການພັດທະນາ ເທັກໂນໂລຢີ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ພະລັງງານໃໝ່ (NEDO) ແລະ ສູນຄົ້ນຄ້ວາ-ທົດລອງພະລັງງານທົດແທນ ລາວ ແລະກົມໄຟຟ້າຕ້ອງການສະແດງຄວາມຂອບອີກຂອບໃຈໃຫ້ກັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມງານທຸກຄົນທີ່ໄດ້ແບ່ງປັນປະສົບການ ແລະ ກະກຽມຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການສົ່ງເສີມນະໂຍບາຍທາງດ້ານເຊື້ອໄຟຊີວະພາບສຳຫລັບ ສປປ ລາວ.

ພາກທີ 9: ຂໍ້ມູນອ້າງອີງຫລັກ

- ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ (ADB) ປີ2006. ບົດລາຍງານສະຫຼຸບ ຂອງການສົ່ງເສີມພະລັງງານທົດແທນ, ພະລັງງານຫມົບປະສິດທິພາບ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນພາວະໂລກຮ້ອນ ສ ປປ ລາວ , ບົດລາຍງານນະໂຍບາຍຂອງປະເທດ ສປປ ລາວ (ເດືອນ ພຶດສະພາ ປີ 2006)
- ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ປີ2006. ວ່າດ້ວຍການສະໜັບສະໜູນການພັດ ທະນາ ແລະ ການດຳເນີນວຽກງານ ຂອງຫຼັກການສາກົນ ກ່ຽວກັບການປູກປ່າ ໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ບົດບັນທຶກຕ່າງໆ.
- ສະພາວິທະຍາສາດແຫ່ງຊາດ ປີ 2007. ການຄ້າເສລີທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນພາກສ່ວນຂອງນ້ຳມັນຊີວະພາບ ຂອງ ສປປ ລາວ, ໂດຍ ທ່ານ ປະສິດ ແສງມະນີ, ເດືອນ ມິຖຸນາ ປີ 2007. ເອກະສານການໃຫ້ຄຳຄິດ ຄຳເຫັນຢູ່ກອງປະຊຸມສາກົນ ໃນຫົວຂໍ້ຄວາມສຳເລັດຂອງການພັດທະນາພະລັງງານແບບຍືນຍົງ: ການກ້າວກະໂດດດ້ານການຄ້າ ແລະການປະເມີນກ່ຽວ ກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງ ສປປ ລາວ, ໂດຍເປັນເຈົ້າພາບຂອງຄະນະກຳມະການ ເພື່ອແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໃນວັນທີ 20 ມິຖຸນາ 2007.
- ສະມາຄົມພັດທະນາລາວທາງດ້ານພະລັງງານທົດແທນແບບຍືນຍົງ (2005a) ບົດລາຍ ການສະຫຼຸບ ໃນຫົວຂໍ້ພະລັງງານໃນ ສປປ ລາວ, ເດືອນ ພະຈິກ 2005 ທີ່ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.
- ສະມາຄົມພັດທະນາລາວທາງດ້ານພະລັງງານທົດແທນແບບຍືນຍົງ(2005b) ບົດລາຍງານ ກາງປີ ທີ່ຢູ່ໃນປະເດັນຂອງກົດໝາຍ ແລະບົດຊີ້ນຳຂອງລັດ ຖະບານ ກ່ຽວກັບພະລັງ ງານທົດແທນ ເດືອນພະຈິກ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

ພະນວກທີ່ 1

ພະນວກທີ່ 1: ການວິເຄາະພຶດເຊື້ອໄຟຊີພາບ

ຈຸດແຂງ	ຈຸດອ່ອນ	ໂອກາດ	ອຸປະສັກ
ພິກໄທ			
ພຶດຍືນຕົ້ນມີທຸກປີ	ເປັນຜິດຕໍ່ຄົນ ແລະສັດ	ໃຊ້ເປັນຢາ ແລະ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນອຸດສາຫະກຳເຄມີ	ເປັນຜິດຕໍ່ຄົນ ແລະສັດ
ເກີດໄດ້ໃນສະພາບດິນທີ່ມີຄຸນນະພາບຕ່ຳ	ມີຄວາມໜຽວຫລາຍ	ມີເຄື່ອງຈັກສຳຫລັບເກັບກ່ຽວແລ້ວ	ຢູ່ຍາກໃນການເກັບກ່ຽວ

ບັນຈຸນໍ້າມັນຫລາຍ	hydrosopic oil		
ຜົນລະປູກໄດ້ຫລາຍ	ປະລິມານການອອກ ໝາກຫລາຍບໍ່ອອກໃນ ເວລາດຽວກັນ		
ທົນຕໍ່ລະດູແລ້ງ			
ຖິ່ນເຫລືອງ			
ປູກທຸກປີ	ບໍ່ແມ່ນຕົ້ນໄມ້ຍືນຕົ້ນ	ເໝາະສໍາຫລັບ ພືດໝູນວຽນ	ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມ ພະຍາຍາມສູງ ເພາະຕ້ອງໃຊ້ເວລາປູກເປັ ນປີ
ເໝາະສົມທີ່ຈະປູກໄດ້ ໃນລວງສູງເຖິງ3000 ແມັດ	ຕ້ອງການອຸນຫະ ພູມສູງ	ເໝາະສໍາຫລັບ ພາກທີ່ເປັນພູສູງ	ຕົ້ນທົນໃນການບົບນໍ້າມັນ ສູງ
ໃຊ້ສໍາຫລັບເປັນອາ ຫານແລະຜະລິດເປັນ ອາຫາສັດ	ບັນຈຸນໍ້າມັນໜ້ອຍ	ການໃຫ້ບຸຍຕໍ່ດິນ ມີໄນໂຕຼເຈັນ	ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມ ພະຍາຍາມສູງ ໃນການວັດແທກ ການເພາະປູກ
ບໍາລຸງຄຸນນະພາບ ຂອງດິນ	ຕ້ອງໃຊ້ມີບໍ່ສາມາດ ໃຊ້ເຄື່ອງຈັກ		
ຊ່ວຍຈັບທາດໄນໂຕຼ ເຈັນ	ຜົນຜະລິດນໍ້າມັນໄດ້ ໜ້ອຍ		
ນໍ້າມັນປາມ			
ຜົນຜະລິດສູງ(ນໍ້າມັນ 7-10ໂຕນ/ແຮັກຕໍາ/ປີ)	ຜົນຜະລິດຈະໄດ້ຫລັງ ຈາກ3ປີ	ສາມາດປູກໄດ້ໃນ ໄລຍະຍາວ	ບໍ່ສາມາດປູກໄດ້ ໃນທຸກພື້ນທີ່ຂອງ ລາວ
ຜົນຜະລິດການສັງເຄາະ ແສງສູງ	ການລົງທຶນສູງ(ອຸປະກອນ, ບຸຍ, ແຮງງານ)	ເປັນຜັກ ແລະເປັນ ພືດສໍາຫລັບຜະລິດ ເປັນນໍ້າມັນຊີວະ ພາບ	ຄວາມສູງສູງໃນການລົງທຶນ
	ຄວາມຕ້ອງການທາງ ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສູງ		

	ປະສົບການທາງດ້ານ ການປູກປາມຢູ່ໃນລາວ ຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍ		
ມັນຕົ້ນ			
ເປັນອາຫານຫລັກສຳ ຫລັບຄົນ ແລະເປັນວັດຖຸ ດົບສຳຫລັບຜະລິດແປ້ງ	ມີຜິດໃນຮາກ	ສາມາດຜະລິດເປັນ ກຳດ ຊີວະມວນ	ເປັນຜິດຕໍ່ຄົນແລະ ສັດ
ຜົນຜະລິດເປັນຊີວະມວນ ສູງ	ອ່ອນແອຕໍ່ແມງໄມ້ (ຜົນ ລະປູກເສຍຫາຍ50%)		ຕ້ອງການຫ້ອງສຳ ຫລັບເກັບຮັກສາ
ມີປະສິດທິພາບສູງໃນ ການສັງເຄາະແສງ	ເປັນວຽກໜັກ	ມີປະສິດທິພາບໃນການ ຜະລິດເປັນເຫລົ້າອີຕາ ໂນ	
ໃຊ້ຜະລິດເປັນຢາ	ມີຮາກໃຫຍ່		
ການປູກໃຊ້ເວລາສັ້ນ ແລະຍາວໄດ້(6ເດືອນ ແລະ3ປີ)			
ອ້ອຍ			
ສາມາດກິນໄດ້	ສົ່ງຜົນເສຍຕໍ່ດິນ	ສາມາດຜະລິດເປັນ ກຳດຊີວະມວນ	ທຳລາຍດິນ/ເຮັດ ໃຫ້ດິນເຊາະເຈື່ອນ
ຜົນຜະລິດຊີວະມວນສູງ	ບໍ່ທົນຕໍ່ອາກາດໜາວ	ສາມາດຜະລິດໄດ ຫລາຍຢ່າງ. (ນ້ຳຕາ,ເຫລົ້າ,ປຸຍ, ພູາສຕິກ,ເຊື້ອໄຟ)	ການລົງທຶນສູງ
ຜົນຜະລິດການສັງເຄາະ ແສງສູງ	ບໍ່ສາມາດສະສົມນ້ຳ	ມີປະສິດທິພາບໃນການ ຜະລິດເປັນເຫລົ້າອີຕາ ໂນ	ເປັນວຽກທີ່ມີຄວາມສູງ
	ຕ້ອງການດິນທີ່ມີຄຸນນະ ພາບດີ	ຜະລິດເປັນເຫລົ້າອີຕາ ໂນ	
	ຕ້ອງການແສງແດດ ຫລາຍ		
	ຕ້ອງການນ້ຳ ແລະປຸຍ		

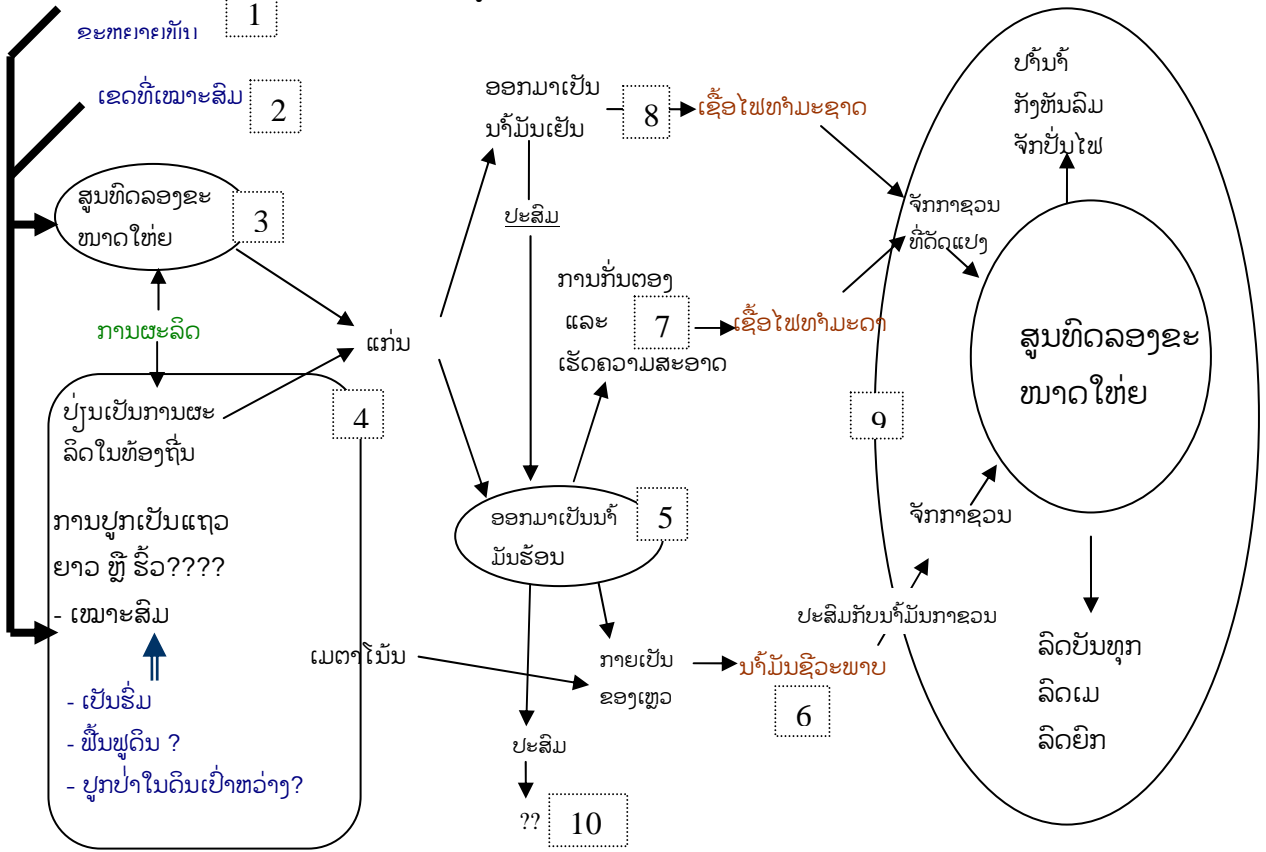
	ຫລາຍ		
	ຜົນລະບູກເສຍຫາຍ ຫລາຍ (ຫລາຍກ່ວາ65%)		
	ບໍ່ເໝາະໃນພື້ນທີ່ໜາວ ແລະຊຸ່ມ		
ສາລີ			
ສາມາດປູກໃນລະດູແລ້ງ	ບໍ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບຕໍ່ຊາວ ສວນໃນທ້ອງຖິ່ນ	ສາມາດປູກຢູ່ພື້ນທີ່ງ່າຍ ໃຊ້ງານໃນລະດູແລ້ງ	ພະຍາຍາມສູງເພາະໄລຍະ ປູກເປັນປີ
ສູກໄວ(90-100ວັ)	ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມພະຍາ ຍາມສູງໃນການເພາະ ປູກ	ໃຊ້ຜະລິດເປັນເຫລົ້າ ອີຕາໂນແລະເປັນອາ ຫານ(ເຂົ້າຈີ່)	ຍາກໃນການຈະໄດ້ເຄື່ອງ ຈັກມາໃຊ້ປູກ ແລະເກັບກ່ຽວ
	ຕ້ອງການເຄື່ອງຈັກຊ່ວຍ ເຂົ້າໃນການປູກ (ປະຈຸບັນຍັງບໍ່ທັນມີ)		
	ບໍ່ແມ່ນຕົ້ນໄມ້ຍືນຕົ້ນ		
ໝາກເຍົາ			
ສາມາດປັບປຸງຄຸ ນນະພາບດິນ	ຜົນການຄົ້ນຄ້ວາຍັງຕ່ຳ	ສ້າງວຽກງານທາງດ້ານ ກະສິກຳ	ຄວາມສູງສູງດ້ານເປັນ ຜິດຕໍ່ຮ່າງກາຍ
ສາມາດຜະລິດເປັນຊີວະ ມວນ ແລະພະລັງງານ	ຍັງບໍ່ມີຕະຫລາດຮອງ ຮັບທີ່ແນ່ນອນ	ຊ່ວຍໃຫ້ເສດຖະກິດໝັ້ນ ຄົງ	ຍັງບໍ່ປະສົບຜົນ ສຳເລັດ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ
ຜົນຜະລິດການສັງເຄາະ ແສງສູງ	ຕົ້ນທຶນສູງ	ປ່ຽນແທນນໍ້າມັນ ເຊື້ອໄຟໄດ້	
ປ້ອງກັນດິນເຊາະເຈື່ອນ	ມນູຄ່າການຜະລິດສູງ	ການ ປູກພືດແບບ ປະ ສົມປະສານ	
		ໃຊ້ດິນທີ່ມີຄຸນນະພາບ ຕ່ຳ	

ພາກທີ 10: ພະນວກຕ່າງໆ

ພະນວກທີ່ 1: ກໍລະນີສຶກສາ: ແຜນການປູກໝາກເຍົາຂອງສູນຄົ້ນຄວ້າ-ທົດລອງ ພະລັງງານທົດແທນ

ສູນຄົ້ນຄວ້າ-ທົດລອງດ້ານພະລັງງານທົດແທນລາວ, ໄດ້ລິເລີ້ມແຜນການຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບໝາກເຍົາ(ທີ່ເປັນພືດທີ່ສາມາດນຳມາຜະລິດເປັນນໍ້າມັນຊີວະພາບ) ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບພືດນໍ້າມັນຊີວະພາບນີ້, ເທັກໂນໂລຢີທາງເລືອກໃໝ່ ແລະ ຫຼີນທາງຕ່າງໆສຳຫຼັບການປະຕິບັດ ງານໃນສປປ ລາວ. ການວິເຄາະເລີ້ມຕົ້ນຂອງແຜນການດຳເນີນງານໄດ້ມີຜົນໂດຍລວມກ່ຽວກັບວິທີການ ແລະ ເຄື່ອງຈັກຕ່າງໆ.

ຈາກການວິເຄາະນີ້, ເຮັດໃຫ້ເກີດມີ 10 ໂຄງການສຳຫຼັບການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາເຊິ່ງໄດ້ຖືກອະທິບາຍໂດຍລະອຽດດັ່ງລຸ່ມນີ້. ໃນທຸກໂຄງການນີ້ປະກອບມີ: ເປົ້າໝາຍ, ກິດຈະກຳ, ຜົນຄາດຫວັງທີ່ໄດ້ຮັບ, ການຈັດຕັ້ງຂອງສູນ, ແລະ ງົບປະມານຕ່າງໆ.

ແຜນວິທີການປູກໝາກເຢົາ

1. ວິທີການຂະຫຍາຍພັນ.

ແນວພັນປະເພດໃດມີຄຸນນະພາບດີ ແລະ ເໝາະກັບເຂດແນວໃດ?

ວິທີຂະຫຍາຍພັນແບບໃດທີ່ແທດເໝາະກັບແຕ່ລະເຂດ?

2. ສະແດງແຜນທີ່ສຳລັບພື້ນທີ່ ທີ່ສາມາດດຳເນີນການເຮັດວຽກ ແລະ ປູກໝາກເຢົາໄດ້.

ມາດຕະຖານອັນໃດກ່ຽວກັບຊີວະວິທະຍາ, ສັງຄົມ ແລະ ເສດຖະກິດທີ່ເໝາະ ສົມສຳລັບຂຽນ ແຜນທີ່ປະເພດພື້ນທີ່ ແລະ ສະຖານທີ່ສຳຫຼັບປູກໝາກເຢົາ? ໃຫ້ແຕ້ມແຜ່ນທີ່ອ້າງອີງ

3. ລິເລີ່ມການປູກໝາກເຢົາ ເປັນສວນຂະໜາດໃຫຍ່ (ຄ້າຍຄືການປູກຊາ)

ວິທີໃດທີ່ສຸດໃນການປູກໝາກເຢົາເປັນສວນຂະໜາດໃຫຍ່?

4. ແຈກຢາຍຜົນຜະລິດໃນລະດັບຂັ້ນບ້ານ

ຈະປະສົມການປູກໝາກເຢົາເຂົ້າໃນລະບົບການເຮັດໄຮ່ເຮັດສວນຂອງແຕ່ລະບ້ານແນວໃດ? ເຊັ່ນ: ປູກເປັນຮົ່ວ, ບ່ອນດິນເປົາຫວ່າງ, ບ່ອນດິນຄຸນນະພາບຕ່ຳ, ປ້ອງກັນການເຊາະ ເຈື່ອນ ແລະ ອື່ນໆ?

5. ການບົບນຳ້ມັນໝາກເຢົາແບບຮ້ອນ (ໃຊ້ອຸນນະພູມສູງ)

ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສາທິດ ການບົບນຳ້ມັນແບບຮ້ອນຢູ່ໃນລາວ

6. ຜະລິດນໍ້າມັນໄບໂອດີເຊວ ສໍາລັບເຄື່ອງຈັກກະຊວນທໍາມະດາ

ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສາທິດ ການນໍາໃຊ້ນໍ້າມັນໄບໂອດີເຊວຢູ່ໃນລາວ

7. ສະກັດນໍ້າມັນ ແລະ ຜະລິດເປັນນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ (bio fuel) ສໍາລັບເຄື່ອງຈັກ

ທີ່ດັດແກ້ມາໃຊ້ໂດຍສະເພາະ

ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສາທິດການນໍາໃຊ້ຜະລິດຕະພັນ(bio fuel)ກັບເງື່ອນໄຂຢູ່ໃນລາວ

8. ການບົບນໍ້າມັນແບບເຢັນ ແລະ ຜະລິດນໍ້າມັນໝາກເຍົາສົດທີ່ໄດ້ມາດຕະ

ຖານສໍາລັບເຄື່ອງຈັກທີ່ມີການດັດແກ້ມາໃຊ້ໂດຍສະເພາະ.

ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສາທິດການບົບນໍ້າມັນແບບເຢັນ ແລະ ການໃຊ້ນໍ້າມັນໝາກເຍົາສົດກັບເຄື່ອງຈັກທີ່ມີການດັດແກ້ມາໃຊ້ໂດຍສະເພາະ

9. ຮູບແບບການໃຊ້ກັບເຄື່ອງຈັກຕ່າງໆ

ເຄື່ອງຈັກປະເພດໃດເໝາະສົມກັບນໍ້າມັນໝາກເຍົາຊະນິດໃດຢູ່ໃນລາວ?

10. ການໃຊ້ກາກໝາກເຍົາໃຫ້ໄດ້ປະໂຫຍດສູງສຸດ.

ເຮົາຕ້ອງເຮັດແນວໃດເພື່ອນໍາໃຊ້ກາກໝາກເຍົາໃຫ້ໄດ້ປະໂຫຍດສູງສຸດເພື່ອຫຼຸດຕົ້ນທຶນໃນຂະບວນການຜະລິດນໍ້າມັນໝາກເຍົາ.

ສູນຄົ້ນຄວ້າ - ທົດລອງພະລັງງານທົດແທນ ລາວ ໄດ້ກໍາລັງປະຕິບັດ 2 ແຜນງານ ຫຼັກຄື: ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຄວາມແຕກຕ່າງ ຂອງແກ່ນໝາກເຍົາແຕ່ລະຊະນິດ ແລະ ການລົງ ເກັບກໍາຂໍ້ມູນຕົວຈິງທາງດ້ານຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຕົ້ນພັນທີ່ຍທຸກພື້ນທີ່ກ່ຽວປະເທດເພື່ອນໍາ ມາຂະຫຍາຍພັນ. ໃນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້ານີ້ ໄດ້ບົດສະຫຼຸບທີ່ສໍາຄັນຄື: ໝາກເຍົາສາມາດນໍາມາຜ່ານຂະບວນການ ຜະລິດເປັນ:

1. ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ ທີ່ສາມາດນໍາໃຊ້ໃນເກນມາດຕະຖານ ຂອງນໍ້າມັນທີ່ໄດ້ຈາກພືດທີ່ຜ່ານການປຸງແຕ່ງ ສາມາດນໍາໃຊ້ເຂົ້າກັບເຄື່ອງຈັກ ທີ່ແລ່ນດ້ວຍນໍ້າມັນກາຊ້ວນ.
2. ນໍ້າມັນຊີວະພາບ ສາມາດນໍາໃຊ້ເຂົ້າກັບເຄື່ອງຈັກທີ່ຢູ່ໃນເກນມາດຕະຖານແລ້ວນັ້ນ.

ສູນຄົ້ນຄວ້າພະລັງງານ ທົດແທນລາວ ໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າພືດທີ່ໃຫ້ພະລັງງານ ມີ ຫຼາຍສາຍພັນທີ່ໃຫ້ຜົນຜະລິດເປັນແກ່ນຫຼາຍ, ເຊິ່ງຄຸນສົມບັດຂອງພືດຕ່າງໆນີ້ ແມ່ນສາ ມາດນໍາມາປູກຄືນໃນສວນກ້າ ເພື່ອຕິດຕາມຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການໃຫ້ ຜົນຜະລິດ ແລະ ມີຄວາມເປັນໄດ້ທີ່ຈະສາມາດສຶກສາຄົ້ນຄວ້າໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ກ່ຽວກັບການປັບປຸງພັນ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ພັນທີ່ດີ, ແຂງແຮງ ແລະ ທົນທານຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມ ອັນທີ່ແມ່ນຈຸດສໍາ ຄັນຂອງການພັດທະນາ ເພື່ອໃຫ້ປະສິບຜົນສໍາເລັດໃນການປູກແບບໃໝ່. ຖ້າອົງປະ ກອບຂອງແກ່ນ ຫາກມີຄຸນນະພາບຕໍ່າ ຜົນຜະລິດຂອງການປູກຈະຂຶ້ນກັບອົງປະກອບ

ເອກະສານທັງໝົດມີ ແລະ ນໍາສະເໜີໃຫ້ພາກສ່ວນທີສົນໃຈ, ລັດຖະບານ, ອົງການພັດທະນາຕ່າງໆ ແລະ ອຸດສາຫະກໍາ. ສໍາຫຼັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມຕ່າງໆ ສາມາດຕິດຕໍ່ສອບຖາມ ສູນຄົ້ນຄວ້າ-ທົດລອງ ພະລັງງານທົດແທນ ລາວ ໄດ້

E - mail: contact@lao-ire.org ຫຼື website: www.lao-ire.org

ຂອງສະພາບແວດລ້ອມ ເຊັ່ນ: ການປູກເຂົ້າບາເຮັ ຢູ່ທະວີບເອີຣົບ. ໃນປັດຈຸບັນຜົນຜະລິດຂອງເຂົ້າບາ ເຮັທີ່ໄດ້ຮັບ ແມ່ນສູງກວ່າ 6 ເທື່ອ ໃນປີ 1950! ນີ້ ບໍ່ແມ່ນຜົນທີ່ໄດ້ຮັບ ຂອງການຂະຫຍາຍພັນ ເປັນເພາະການຄັດເລືອກພັນ ທີ່ດີທີ່ສຸດ ແລະເພື່ອເຮັດໃຫ້ມີຂະໜາດແກ່ນທີ່ໃຫຍ່ຂຶ້ນ.

ພະນວກທີ່ 1: ການວິເຄາະພຶດເຊື້ອໄຟຊີພາບ

ຈຸດແຂງ	ຈຸດອ່ອນ	ໂອກາດ	ອຸປະສັກ
ພິກໄທ			
ພືດຍືນຕົ້ນມີທຸກປີ	ເປັນຜິດຕໍ່ຄົນ ແລະສັດ	ໃຊ້ເປັນຢາ ແລະ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນອຸດສາຫະກຳເຄມີ	ເປັນຜິດຕໍ່ຄົນ ແລະສັດ
ເກີດໄດ້ໃນສະພາບດິນທີ່ມີຄຸນນະພາບຕ່ຳ	ມີຄວາມໜຽວຫລາຍ	ມີເຄື່ອງຈັກສຳຫລັບເກັບກຽວແລ້ວ	ຢູ່ງຢາກໃນການເກັບກຽວ
ປັນຈຸນຈຳມັນຫລາຍ	hydroscopic oil		
ຜົນລະປູກໄດ້ຫລາຍ	ປະລິມານການອອກໝາກຫລາຍບໍ່ອອກໃນເວລາດຽວກັນ		
ທົນຕໍ່ລະດູແລ້ງ			
ຖົ່ວເຫລືອງ			

ປູກທຸກປີ	ບໍ່ແມ່ນຕົ້ນໄມ້ຍືນຕົ້ນ	ເໝາະສຳຫລັບ ພືດໝູນວຽນ	ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມ ພະຍາຍາມສູງ ເພາະຕ້ອງໃຊ້ເວລາປູກເປັນ ປີ
ເໝາະສົມທີ່ຈະປູກໄດ້ ໃນລວງສູງເຖິງ3000 ແມັດ	ຕ້ອງການອຸນຫະ ພູມສູງ	ເໝາະສຳຫລັບ ພາກທີ່ເປັນພູສູງ	ຕົ້ນທຶນໃນການບົບນໍ້າມັນ ສູງ
ໃຊ້ສຳຫລັບເປັນອາ ຫານແລະຜະລິດເປັນ ອາຫາສັດ	ບັນຈຸນໍ້າມັນໜ້ອຍ	ການໃຫ້ປຸຍຕໍ່ດິນ ມີໄນໂຕຼເຈັນ	ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມ ພະຍາຍາມສູງ ໃນການວັດແທກ ການເພາະປູກ
ບຳລຸງຄຸນນະພາບ ຂອງດິນ	ຕ້ອງໃຊ້ມີບໍ່ສາມາດ ໃຊ້ເຄື່ອງຈັກ		
ຊ່ວຍຈັບທາດໄນໂຕຼ ເຈັນ	ຜົນຜະລິດນໍ້າມັນໄດ້ ໜ້ອຍ		
ນໍ້າມັນປາມ			
ຜົນຜະລິດສູງ(ນໍ້າມັນ 7-10ໂຕນ/ແຮັກຕໍ່າ/ປີ)	ຜົນຜະລິດຈະໄດ້ຫລັງ ຈາກ3ປີ	ສາມາດປູກໄດ້ໃນ ໄລຍະຍາວ	ບໍ່ສາມາດປູກໄດ້ ໃນທຸກພື້ນທີ່ຂອງ ລາວ
ຜົນຜະລິດການສັງເຄາະ ແສງສູງ	ການລົງທຶນສູງ(ອຸປະກອນ, ປຸຍ, ແຮງງານ)	ເປັນຜັກ ແລະເປັນ ພືດສຳຫລັບຜະລິດ ເປັນນໍ້າມັນຊີວະ ພາບ	ຄວາມສູງສູງໃນການລົງທຶນ
	ຄວາມຕ້ອງການທາງ ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສູງ		
	ປະສົບການທາງດ້ານ ການປູກປາມຢູ່ໃນລາວ ຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍ		
ມັນຕົ້ນ			
ເປັນອາຫານຫລັກສຳ ຫລັບຄົນ ແລະເປັນວັດຖຸ ດົບສຳຫລັບຜະລິດແປ້ງ	ມີຜົດໃນຮາກ	ສາມາດຜະລິດເປັນ ກຳດ ຊີວະມວນ	ເປັນຜົດຕໍ່ຄົນແລະ ສັດ

ຜົນຜະລິດເປັນຊີວະມວນສູງ	ອ່ອນແອຕໍ່ແມງໄມ້ (ຜົນລະປູກເສຍຫາຍ50%)		ຕ້ອງການຫ້ອງສຳຫລັບເກັບຮັກສາ
ມີປະສິດທິພາບສູງໃນການສັງເຄາະແສງ	ເປັນວຽກໜັກ	ມີປະສິດທິພາບໃນການຜະລິດເປັນເຫລົ້າອີຕາໂນ	
ໃຊ້ຜະລິດເປັນຢາ	ມີຮາກໃຫຍ່		
ການປູກໃຊ້ເວລາສັ້ນແລະຍາວໄດ້(6ເດືອນແລະ3ປີ)			
ອ້ອຍ			
ສາມາດກິນໄດ້	ສິ່ງຜົນເສຍຕໍ່ດິນ	ສາມາດຜະລິດເປັນກຳດຊີວະມວນ	ທຳລາຍດິນ/ເຮັດໃຫ້ດິນເຊາະເຈື່ອນ
ຜົນຜະລິດຊີວະມວນສູງ	ບໍ່ທົນຕໍ່ອາກາດໜາວ	ສາມາດຜະລິດໄດ້ຫລາຍຢ່າງ. (ນ້ຳຕາ,ເຫລົ້າ,ປຸຍ, ພູາສຕິກ,ເຊື້ອໄຟ)	ການລົງທຶນສູງ
ຜົນຜະລິດການສັງເຄາະແສງສູງ	ບໍ່ສາມາດສະສົມນ້ຳ	ມີປະສິດທິພາບໃນການຜະລິດເປັນເຫລົ້າອີຕາໂນ	ເປັນວຽກທີ່ມີຄວາມສູງ
	ຕ້ອງການດິນທີ່ມີຄຸນນະພາບດີ	ຜະລິດເປັນເຫລົ້າອີຕາໂນ	
	ຕ້ອງການແສງແດດຫລາຍ		
	ຕ້ອງການນ້ຳ ແລະປຸຍຫລາຍ		
	ຜົນລະປູກເສຍຫາຍຫລາຍ (ຫລາຍກ່ວາ65%)		
	ບໍ່ເໝາະໃນພື້ນທີ່ໜາວແລະຊຸ່ມ		
ສາລີ			

ສາມາດປູກໃນລະດູແລ້ງ	ບໍ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບຕໍ່ຊາວ ສວນໃນທ້ອງຖິ່ນ	ສາມາດປູກຢູ່ພື້ນທີ່ງົບ ໃຊ້ງານໃນລະດູແລ້ງ	ພະຍາຍາມສູງເພາະໄລຍະ ປູກເປັນປີ
ສຸກໄວ(90-100ວັ)	ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມພະຍາ ຍາມສູງໃນການເພາະ ປູກ	ໃຊ້ຜະລິດເປັນເຫລົ້າ ອີຕາໂນແລະເປັນອາ ຫານ(ເຂົ້າຈີ່)	ຍາກໃນການຈະໄດ້ເຄື່ອງ ຈັກມາໃຊ້ປູກ ແລະເກັບກຽວ
	ຕ້ອງການເຄື່ອງຈັກຊ່ວຍ ເຂົ້າໃນການປູກ (ປະຈຸບັນຍັງບໍ່ທັນມີ)		
	ບໍ່ແມ່ນຕົ້ນໄມ້ຍືນຕົ້ນ		
ໝາກເຍົາ			
ສາມາດປັບປຸງຄຸ ນນະພາບດິນ	ຜົນການຄົ້ນຄ້ວາຍັງຕໍ່າ	ສ້າງວຽກງານທາງດ້ານ ກະສິກໍາ	ຄວາມສູງສູງດ້ານເປນີ ຜິດຕໍ່ຮ່າງກາຍ
ສາມາດຜະລິດເປັນຊີວະ ມວນ ແລະພະລັງງານ	ຍັງບໍ່ມີຕະຫລາດຮອງ ຮັບທີ່ແນ່ນອນ	ຊ່ວຍໃຫ້ເສດຖະກິດໝັ້ນ ຄົງ	ຍັງບໍ່ປະສິບຜົນ ສໍາເລັດ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ
ຜົນຜະລິດການສັງເຄາະ ແສງສູງ	ຕົ້ນທຶນສູງ	ປ່ຽນແທນນໍ້າມັນ ເຂົ້າໄຟໄດ້	
ປ້ອງກັນດິນເຊາະເຈື່ອນ	ມນູຄ່າການຜະລິດສູງ	ການ ປູກພືດແບບ ປະ ສົມປະສານ	
		ໃຊ້ດິນທີ່ມີຄຸນນະພາບ ຕໍ່າ	

*ພະນວກທີ 3: ລາຍຊື່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມງານສໍາມະນາທີ່ຈັດຂຶ້ນໃນວັນທີ31ເດືອນມັງກອນ ປີ
2008, ທີ່ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ*

ເລກທີ	ຊື່	ຕຳແໜ່ງ	ອົງການ
1	ນ. ມະນີໄຊ ອຸດົມ	ພະນັກງານ	ບໍລິສັດ ຟາມໂຄລາວ
2	ທ. ບຸນສີ ເດັດທະວິງ	ພະນັກງານ	ກົມສິ່ງເສີມ ແລະພັດທະນາ ພະລັງງານ, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະບໍ່ແຮ່
3	ນ. ດສະນີ ພາພິໂຊກ	ລ້າມແປພາສາ	ບໍລິສັດ EDC
4	ນ. ວິໄລຈິດ	ລ້າມແປພາສາ	ບໍລິສັດ EDC

	ແສງມາງທອງ		
5	ທ. ວົງຄຳ ແສນສະທິດ	ຮອງຫົວໜ້າພະແນກ	ສະຖາບັນຄົ້ນຄ້ວາເທັກໂນໂລຢີ, STEA
6	ທ. ຈາກອບ ລິດເລີຣ	Managing Director	ສູນຄົ້ນຄວ້າ-ທິດລອງດ້ານພະລັງງານທົດແທນລາວ
7	ທ. ສິມ້ອນ ເຮັນເຊວ	ອຳນວຍການ	ສູນຄົ້ນຄວ້າ-ທິດລອງດ້ານພະລັງງານທົດແທນລາວ
8	ທ. ຄຳສິງ ສີທາເທບ	ປະທານ	ສະມາຄົມສິ່ງເສີມການຜະລິດລາວ
9	ທ. ສຸນທອນ ເກັດພັນ	ຮອງຫົວໜ້າ	ສູນກາງຄົ້ນຄ້ວາປ່າໄມ້ , ກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້
10	ທ. ວັນດີ ເພັດປະເສີດ	ຮອງຫົວໜ້າພະແນກ	ກົມປູກຝັງ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້
11	ທ. ສຸກຖາວອນ ວົງໄຊ	ພະນັກງານ	ກົມການຄ້າພາຍໃນ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ
12	ທ. ອຸດົມສິນ ຄຳສີໂສພາ	ພະນັກງານ	ກົມໄຟຟ້າ, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະບໍ່ແຮ່
13	ທ. ດທະນູລັກ ລັດສະໂພ	ພະນັກງານ	ກົມໄຟຟ້າ, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະບໍ່ແຮ່
14	ທ. ບົວລົມ	ພະນັກງານ	ກົມໄຟຟ້າ, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະບໍ່ແຮ່
15	ທ. ບຸນມາກ ອິນທະວົງ	ຮອງຫົວໜ້າພະແນກ	ກົມຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ , ກະຊວງຄົມມະນາຄົມ ແລະຂົນສົ່ງ
16	ນ. ໝັ້ນມະນີ ສີສັກເມືອງ	ພະນັກງານ	ກົມວິທະຍາສາດ ແລະເທັກໂນໂລຢີ
17	ທ. ສຸກວິໄລ ວິລະວົງ	ທີ່ປຶກສາດ້ານກະສິກຳ	ສູນຄົ້ນຄວ້າ-ທິດລອງດ້ານພະລັງງານທົດແທນລາວ
18	ທ. ພູໂຂງ ແກ້ວລະຄອນ	ຫົວໜ້າໂຄງການ ພະລັງງານໝູນວຽນ	ບໍລິສັດນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟລາວ, ສະມາຄົມເຊື້ອໄຟລາວ
19	ທ. ສຸໃຈ ຍຸວານິສະວົງ	ຮອງຫົວໜ້າພະ ແນກ	ກົມວ່າງແຜນ , ພັດທະນາເຂດຫ່າງໄກ , ກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້
20	ທ. ພູວົງ ພິມມະບຸດ	ຜູ້ອຳນວຍການພະແນ ກ	ກົມສິ່ງເສີມການຜະລິດ ແລະການຄ້າ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ
21	ທ. ພູໄຊ	ພະນັກງານ	ກົມໄຟຟ້າ, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະບໍ່ແຮ່
22	ທ. ບົວເທບ ມະໂລຄຳ	ຫົວໜ້າພະແນກ	ກົມໄຟຟ້າ, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະບໍ່ແຮ່